

Europeiska unionens officiella tidning

C 82

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtioandra årgången

4 april 2009

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER OCH ORGAN

Domstolen

2009/C 82/01

Domstolens senaste offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning*

EUT C 69, 21.3.2009 1

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2009/C 82/02

Mål C-110/05: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 10 februari 2009 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien (Fördragsbrott – Artikel 28 EG – Begreppet ”åtgärder med verkan motsvarande den som kvantitativa importrestriktioner har” – Förbud mot att använda släpvagnar på mopeder, motorcyklar och tre- och fyrhjuliga motorcykelfordon i en medlemsstat – Trafiksäkerhet – Tillträde till marknaden – Hinder – Proportionalitet) 2

2009/C 82/03

Mål C-301/06: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 10 februari 2009 – Irland mot Europaparlamentet, Europeiska unionens råd (Talan om ogiltigförklaring – Direktiv 2006/24/EG – Lagring av uppgifter som genererats eller behandlats i samband med tillhandahållande av elektroniska kommunikationstjänster – Val av rättslig grund) 2

SV

2009/C 82/04	Mål C-45/07: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 12 februari 2009 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland (Fördragsbrott – Artiklarna 10 EG, 71 EG och 80.2 EG – Sjösäkerhet – Kontroll av fartyg och hamnanläggningar – Internationella avtal – Gemenskapens respektive medlemsstaternas behörighet) 3	3
2009/C 82/05	Mål C-138/07: Domstolens dom (första avdelningen) av den 12 februari 2009 (begäran om förhandsavgörande från Hof van Beroep te Antwerpen – Belgien) – Belgische Staat mot N.V. Cobelfret (Direktiv 90/435/EEG – Artikel 4.1 – Direkt effekt – Nationell lagstiftning till undanröjande av dubbelbeskattning av utdelad vinst – Avdrag för erhållen utdelning från moderbolagets beskattningsunderlag bara om detta redovisar beskattningsbar vinst) 3	3
2009/C 82/06	Mål C-185/07: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 10 februari 2009 (begäran om förhandsavgörande från House of Lords (Förenade kungariket)) – Allianz SpA, tidigare Riunione Adriatica di Sicurtà SpA, Generali Assicurazioni Generali SpA mot West Tankers Inc. (Erkännande och verkställighet av utländska skiljedomar – Förordning (EG) nr 44/2001 – Tillämpningsområde – Behörighet för en domstol i en medlemsstat att meddela förbud för en part att väcka eller vidhålla en talan vid en domstol i en annan medlemsstat på grund av att denna talan strider mot ett skiljeavtal – New York-konventionen) 4	4
2009/C 82/07	Mål C-339/07: Domstolens dom (första avdelningen) av den 12 februari 2009 (begäran om förhandsavgörande från Bundesgerichtshof – Tyskland) – Rechtsanwalt Christopher Seagon als Insolvenzverwalter über das Vermögen der Frick Teppichboden Supermärkte GmbH mot Deko Marty Belgium NV (Civilrättsligt samarbete – Insolvensförfaranden – Behörig domstol) 4	4
2009/C 82/08	Mål C-466/07: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 12 februari 2009 (begäran om förhandsavgörande från Landesarbeitsgericht Düsseldorf – Tyskland) – Dietmar Klarenberg mot Ferrotron Technologies GmbH (Socialpolitik – Direktiv 2001/23/EG – Övergång av företag – Skydd för arbetstagares rättigheter – Begreppet ”övergång” – Övergång av en del av verksamheten till ett annat företag till följd av avtal – Organisatorisk självständighet efter avyttringen) 5	5
2009/C 82/09	Mål C-475/07: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 12 februari 2009 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Polen (Fördragsbrott – Beskattning av elektricitet – Direktiv 2003/96/EG – Artikel 21.5 första stycket – Tidpunkten då skattskyldigheten inträder) 5	5
2009/C 82/10	Mål C-515/07: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 12 februari 2009 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden Den Haag) – Vereniging Noordelijke Land- en Tuinbouw Organisatie mot Staatssecretaris van Financiën (Sjätte mervärdesskattedirektivet – Varor och tjänster som används i en rörelse i samband med skattepliktiga och icke skattepliktiga transaktioner – Rätt att omedelbart och i sin helhet göra avdrag för den mervärdesskatt som ska betalas för köp av sådana varor eller tjänster) 6	6
2009/C 82/11	Mål C-67/08: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 12 februari 2009 (begäran om förhandsavgörande från Bundesfinanzhof, Tyskland) – Margarete Block mot Finanzamt Kaufbeuren (Fri rörlighet för kapital – Artiklarna 56 EG och 58 EG – Arvsskatt – Nationell lagstiftning enligt vilken den arvsskatt som arvtagaren har erlagt i en annan medlemsstat än den i vilken ägaren till kvarlåtenskapen hade sitt hemvist vid sitt fränfalle inte får avräknas från den arvsskatt som ska erläggas i sistnämnda medlemsstat när kvarlåtenskapen består av kapitalfordringar – Dubbelbeskattning – Restriktion – Föreligger inte) 6	6

2009/C 82/12	Mål C-93/08: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 12 februari 2009 (begäran om förhandsavgörande från Augstākās tiesas Senāts – Republiken Lettland) – Schenker SIA mot Valsts ieņēmumu dienests (Begäran om förhandsavgörande – Förordning (EG) nr 1383/2003 – Artikel 11 – Förenklat förfarande för överlämnande av varor för förstöring – Förhandsbedömning av huruvida det föreligger intrång i en immateriell rättighet – Sanktionsavgift) 7	7
2009/C 82/13	Mål C-224/08: Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 10 februari 2009 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike (Fördragsbrott – Direktiv 2006/100/EG – Underlåtenhet att införliva direktivet inom den föreskrivna fristen) 7	7
2009/C 82/14	Mål C-282/08: Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 5 februari 2009 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg (Fördragsbrott – Direktiv 2005/29/EG – Otillbörliga affärsmetoder – Underlåtenhet att införliva inom den föreskrivna fristen) 8	8
2009/C 82/15	Mål C-293/08: Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 5 februari 2009 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Finland (Fördragsbrott – Direktiv 2004/83/EG – Underlåtenhet att införliva inom den föreskrivna fristen) 8	8
2009/C 82/16	Mål C-488/08: Överklagande ingett den 12 november 2008 av Matthias Rath av den dom som förstainstansrätten (sjunde avdelningen) meddelade den 8 september 2008 i mål T-373/06, Matthias Rath mot harmoniseringsbyrån 9	9
2009/C 82/17	Mål C-489/08 P: Överklagande ingett den 12 november 2008 av Matthias Rath av det beslut som förstainstansrätten meddelade den 8 september 2008 i mål T-374/06, Matthias Rath mot harmoniseringsbyrån 9	9
2009/C 82/18	Mål C-545/08: Talan väckt den 4 december 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Polen 10	10
2009/C 82/19	Mål C-559/08 P: Överklagande ingett den 9 februari 2009 av Deepak Rajani (Dear!Net Online) av den dom som förstainstansrätten (åttonde avdelningen) meddelade den 26 november 2008 i mål T-100/06, Deepak Rajani (Dear!Net Online) mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) 10	10
2009/C 82/20	Mål C-3/09: Begäran om förhandsavgörande framställd av Hof van Beroep te Gent (Belgien) den 8 januari 2009 – Erotic Center BVBA mot Belgische Staat 11	11
2009/C 82/21	Mål C-4/09 P: Överklagande ingett den 8 januari 2009 av Gerasimos Potamianos av den dom som förstainstansrätten (sjunde avdelningen) meddelade den 15 oktober 2008 i mål T-160/04, Potamianos mot kommissionen 11	11
2009/C 82/22	Mål C-19/09: Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberlandesgericht Wien (Österrike) den 15 januari 2009 – Wood Floor Solutions Andreas Domberger GmbH mot Silva Trade, SA 12	12
2009/C 82/23	Mål C-20/09: Talan väckt den 15 januari 2009 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Portugal 12	12
2009/C 82/24	Mål C-22/09: Talan väckt den 15 januari 2009 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg 13	13
2009/C 82/25	Mål C-25/09: Begäran om förhandsavgörande framställd av Fővarosi Bíróság (Ungern) den 19 januari 2009 – Sió-Eckes Kft. mot Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve 13	13

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (fortsättning)	Sida
2009/C 82/26	Mål C-27/09 P: Överklagande ingett den 21 januari 2009 av Republiken Frankrike av den dom som förstainstansrätten (sjunde avdelningen) meddelade den 4 december 2008 i mål T-284/08, People's Mojahedin Organization of Iran mot Europeiska unionens råd	14
2009/C 82/27	Mål C-30/09: Talan väckt den 22 januari 2009 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Portugal	15
2009/C 82/28	Mål C-31/09: Begäran om förhandsavgörande framställd av Fővárosi Bíróság (Republiken Ungern) den 26 januari 2009 – Nawras Bolbol mot Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal	15
2009/C 82/29	Mål C-35/09: Begäran om förhandsavgörande framställd av Corte suprema di cassazione (Italien) den 28 januari 2009 – Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate mot Paolo Speranza	16
2009/C 82/30	Mål C-36/09 P: Överklagande ingett den 28 januari 2009 av Transportes Evaristo Molina, S.A. av det beslut som förstainstansrätten (fjärde avdelningen) meddelade den 14 november 2008 i mål T-45/08, Transportes Evaristo Molina, S.A. mot Europeiska gemenskapernas kommission	16
2009/C 82/31	Mål C-37/09: Talan väckt den 28 januari 2009 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Portugal	17
2009/C 82/32	Mål C-38/09 P: Överklagande ingett den 29 januari 2009 av Ralf Schröder av den dom som förstainstansrätten (sjunde avdelningen) meddelade den 19 november 2008 i mål T-187/06, Ralf Schröder mot Gemenskapens växtsortsmyndighet	17
2009/C 82/33	Mål C-47/09: Talan väckt den 2 februari 2009 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien	18
2009/C 82/34	Mål C-48/09 P: Överklagande ingett den 2 februari 2009 av Lego Juris A/S av den dom som förstainstansrätten (åttonde avdelningen) meddelade den 12 november 2008 i mål T-270/06, Lego Juris A/S mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) – Mega Brands, Inc.	19
2009/C 82/35	Mål C-50/09: Talan väckt den 4 februari 2009 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Irland	19
2009/C 82/36	Mål C-51/09 P: Överklagande ingett den 3 februari 2009 av Barbara Becker av den dom som förstainstansrätten (första avdelningen) meddelade den 2 december 2008 i mål T-212/07, Harman International Industries, Inc. mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)	20
2009/C 82/37	Mål C-54/09 P: Överklagande ingett den 6 februari 2009 av Republiken Grekland av den dom som förstainstansrätten meddelade den 11 december 2008 i mål T-339/06, Republiken Grekland mot Europeiska gemenskapernas kommission	21
2009/C 82/38	Mål C-68/09 P: Överklagande ingett den 16 februari 2009 av Georgios Karatzoglou av den dom som förstainstansrätten meddelade den 2 december 2008 i mål T-471/04, Georgios Karatzoglou mot Europeiska byrån för återuppbyggnad	21
2009/C 82/39	Mål C-69/09 P: Överklagande ingett den 14 februari 2009 av Makhteshim-Agan Holding BV, Makhteshim-Agan Italia Srl, Magan Italia Srl av det beslut som förstainstansrätten (sjätte avdelningen) meddelade den 26 november 2008 i mål T-393/06, Makhteshim-Agan Holding BV, m.fl. mot kommissionen	22

Förstainstansrätten

2009/C 82/40	Mål T-265/06: Förstainstansrättens dom av den 12 februari 2009 – Lee/DE mot harmoniseringsbyrån – Cooperativa italiana di ristorazione (PIAZZA del SOLE) (Gemenskapsvarumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av figurmärket PIAZZA del SOLE – De äldre nationella och internationella ordmärkena PIAZZA och PIAZZA D'ORO – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling föreligger inte – Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94 – Kännetecknen liknar inte varandra) 23	23
2009/C 82/41	Förenade målen T-359/07 P – T-361/07 P: Förstainstansrättens dom av den 20 februari 2009 – kommissionen mot Bertolotto m.fl. (Överklagande – Personalmål – Kontraktsanställda vid OIB – Tidigare anställda enligt belgisk rätt – Ändring av tillämpliga anställningsvillkor – Kommissionens beslut om fastställande av lön – Likabehandling) 23	23
2009/C 82/42	Mål T-229/07: Förstainstansrättens beslut av den 13 februari 2009 – Vitro Corporativo mot harmoniseringsbyrån (Gemenskapsvarumärke – Invändning – Återkallelse av invändningen – Anledning saknas att döma i saken) 24	24
2009/C 82/43	Mål T-126/08: Förstainstansrättens beslut av den 10 februari 2009 – Okalux mot harmoniseringsbyrån – Ondex (ONDACELL) (Gemenskapsvarumärke – Invändningsförfarande – Underlåtelse att betala invändningsavgiften – Beslut som fastställer att någon invändning inte har framställts – Uppenbart att talan helt saknar rättslig grund) 24	24
2009/C 82/44	Mål T-352/08 R: Beslut meddelat av förstainstansrättens ordförande den 23 januari 2009 – Pannon Hörörmű mot kommissionen (Interimistiskt förfarande – Statligt stöd – Kommissionens beslut enligt vilket det statliga stöd som Ungern beviljat vissa elektricitetsproducenter i form av inköpsavtal av elektricitets förklaras oförenligt med den gemensamma marknaden – Begäran om uppskov med verkställigheten – Avsaknad av brådska – Intresseavvägning) 25	25
2009/C 82/45	Mål T-511/08 R: Beslut meddelat av förstainstansrättens ordförande den 23 januari 2009 – Unity OSG FZE mot rådet och EUPOL Afghanistan (Interimistiskt förfarande – Offentlig upphandling – Förkastande av anbud – Begäran om uppskov med verkställigheten – Förlorad möjlighet – Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte) 25	25
2009/C 82/46	Mål T-442/08: Talan väckt den 3 oktober 2008 – CISAC mot kommissionen 25	25
2009/C 82/47	Mål T-591/08: Talan väckt den 29 december 2008 – Evropaiki Dynamiki mot kommissionen 26	26
2009/C 82/48	Mål T-8/09: Talan väckt den 6 januari 2009 – Dredging International och Ondernemingen Jan de Nul mot Emsa 27	27
2009/C 82/49	Mål T-17/09: Talan väckt den 9 januari 2009 – Evropaiki Dynamiki mot kommissionen 27	27
2009/C 82/50	Mål T-27/09: Talan väckt den 19 januari 2009 – Stella Kunststofftechnik mot harmoniseringsbyrån – Stella Pack (Stella) 28	28
2009/C 82/51	Mål T-28/09: Talan väckt den 21 januari 2009 – Park mot harmoniseringsbyrån – Bae (PINE TREE) 29	29
2009/C 82/52	Mål T-30/09: Talan väckt den 21 januari 2009 – Engelhorn mot harmoniseringsbyrån – The Outdoor Group (peerstorm) 29	29

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (fortsättning)	Sida
2009/C 82/53	Mål T-33/09: Talan väckt den 26 januari 2009 – Republiken Portugal mot Europeiska gemenskapernas kommission	30
2009/C 82/54	Mål T-36/09: Talan väckt den 23 januari 2009 – dm-drogerie markt GmbH + Co. KG mot harmoniseringsbyrån – Distribuciones Mylar (dm)	30
2009/C 82/55	Mål T-40/09: Talan väckt den 26 januari 2009 – Advance Magazine Publishers mot harmoniseringsbyrån – Selecciones Americanas (VOUGE CAFÉ)	31
2009/C 82/56	Mål T-41/09: Talan väckt den 27 januari 2009 – Hipp & Co mot harmoniseringsbyrån – Nestlé (Bebio)	32
2009/C 82/57	Mål T-51/09: Talan väckt den 9 februari 2009 – Kommissionen mot Antiche Terre	32
2009/C 82/58	Mål T-52/09: Talan väckt den 11 februari 2009 – Nycomed Danmark mot EMEA	33
2009/C 82/59	Mål T-58/09: Talan väckt den 11 februari 2009 – Schemaventotto mot kommissionen	34
2009/C 82/60	Mål T-344/02: Förstainstansrättens beslut av den 6 februari 2009 – Air One mot Kommissionen	35
2009/C 82/61	Mål T-4/08: Förstainstansrättens beslut av den 29 januari 2009 – EMSA mot Republiken Portugal	35

Europeiska unionens personaldomstol

2009/C 82/62	Mål F-38/08: Personaldomstolens (första avdelningen) dom av den 17 februari 2009 – Liotti mot kommissionen (Personalmål – Tjänstemän – Bedömning – Karriärutvecklingsrapport – Bedömningsförfarandet för år 2006 – Rapporteringsrutiner som kan tillämpas av betygsättarna)	36
2009/C 82/63	Mål F-51/08: Personaldomstolens dom av den 17 februari 2009 – Stols mot rådet (Personalmål – Tjänstemän – Befordran – Befordringsförfarandet 2007 – Jämförelse av kvalifikationerna – Uppenbart oriktig bedömning)	36
2009/C 82/64	Mål F-40/08: Personaldomstolens beslut (första avdelningen) av den 3 februari 2009 – Carvalhal Garcia mot rådet (Personalmål – Tidigare tjänstemän – Lön – Utbildningstillägg – Avslag – Talan väckts för sent – Uppenbart att talan ska avvisas)	36
2009/C 82/65	Mål F-09/09: Talan väckt den 6 februari 2009 – Vicente Carbajosa m.fl. mot kommissionen	37
2009/C 82/66	Mål F-10/09: Talan väckt den 3 februari 2009 – Moschonaki mot Fondation européenne pour l'amélioration des conditions de vie et de travail	37

IV

*(Upplysningar)*UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER OCH
ORGAN

DOMSTOLEN

*(2009/C 82/01)***Domstolens senaste offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning***

EUT C 69, 21.3.2009

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 55, 7.3.2009

EUT C 44, 21.2.2009

EUT C 32, 7.2.2009

EUT C 19, 24.1.2009

EUT C 6, 10.1.2009

EUT C 327, 20.12.2008

Dessa texter är tillgängliga på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 10 februari 2009 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien

(Mål C-110/05) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Artikel 28 EG — Begreppet ”åtgärder med verkan motsvarande den som kvantitativa importrestriktioner har” — Förbud mot att använda släpvagnar på mopeder, motorcyklar och tre- och fyrhjuliga motorcykelfordon i en medlemsstat — Trafiksäkerhet — Tillträde till marknaden — Hinder — Proportionalitet)

(2009/C 82/02)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: D. Recchia och F. Amato)

Svarande: Republiken Italien (ombud: I.M. Braguglia och M. Fiorilli, avvocato dello Stato)

Saken

Fördragsbrott – Åsidosättande av artikel 28 EG – Nationell lagstiftning som förbjuder användningen av släpvagnar på motorfordon, med undantag för traktorer

Domslut

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) Europeiska gemenskapernas kommission ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 115, 14.5.2005.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 10 februari 2009 – Irland mot Europaparlamentet, Europeiska unionens råd

(Mål C-301/06) ⁽¹⁾

(Talan om ogiltigförklaring — Direktiv 2006/24/EG — Lagring av uppgifter som genererats eller behandlats i samband med tillhandahållande av elektroniska kommunikationstjänster — Val av rättslig grund)

(2009/C 82/03)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Irland (ombud: D. O'Hagan, E. Fitzsimons, D. Barniville och A. Collins, SC)

Part som har intervenerat till stöd för sökanden: Republiken Slovakien (ombud: J. Čorba)

Svarande: Europaparlamentet (ombud: H. Duintjer Tebbens, M. Dean och A. Auersperger Matic), Europeiska unionens råd (ombud: J.-C. Piris, J. Schutte och S. Kyriakopoulou)

Parter som har intervenerat till stöd för svarandena: Konungariket Spanien (ombud: M. A. Sampol Pucurull och J. Rodríguez Cárcamo), Konungariket Nederländerna (ombud: C. ten Dam och C. Wissels), Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: C. Docksey, R. Troosters och C. O'Reilly), Europeiska datatillsynsmannen (ombud: M. H. Hijmans)

Saken

Ogiltigförklaring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/24/EG av den 15 mars 2006 om lagring av uppgifter som genererats eller behandlats i samband med tillhandahållande av allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster eller allmänna kommunikationsnät och om ändring av direktiv 2002/58/EG (EUT L 105, s. 54) – Val av rättslig grund

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Irland ska ersätta rättegångskostnaderna.
- 3) Konungariket Spanien, Konungariket Nederländerna, Republiken Slovakien, Europeiska gemenskapernas kommission och Europeiska datatillsynsmannen ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 237, 30.9.2006.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 12 februari 2009 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland

(Mål C-45/07) (¹)

(Fördragsbrott — Artiklarna 10 EG, 71 EG och 80.2 EG — Sjösäkerhet — Kontroll av fartyg och hamnanläggningar — Internationella avtal — Gemenskapens respektive medlemsstaternas behörighet)

(2009/C 82/04)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: K. Simonsson, M. Konstantinidis, F. Hoffmeister och I. Zervas)

Svarande: Republiken Grekland (ombud: A. Samoni-Rantou och S. Chala)

Parter som har intervenerat till stöd för svaranden: Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (Ombud: I. Rao, biträdd av D. Anderson, QC)

Saken

Fördragsbrott – Åsidosättande av artiklarna 10, 71 och 80.2 i EG-fördraget – Framställande av ett förslag till en internationell organisation som hör till ett område som omfattas av gemenskapens externa exklusiva kompetens – Sjösäkerhet – Förslag angående kontroll av att fartyg och hamnanläggningar uppfyller kraven i kapitel XI-2 i SOLAS-konventionen och i ISPS-koden

Domslut

- 1) Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 10 EG, 71 EG och 80.2 EG, genom att framställa ett förslag (MSC 80/5/11) till Internationella sjöfartsorganisationen (IMO) angående kontroll av att fartyg och hamnanläggningar uppfyller kraven i kapitel XI-2 i den internationella konventionen om säkerheten för människoliv till sjöss, som ingicks i

London den 1 november 1974, och i den internationella koden för sjöfartsskydd på fartyg och i hamnanläggningar.

- 2) Republiken Grekland ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 82, 14.4.2007.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 12 februari 2009 (begäran om förhandsavgörande från Hof van Beroep te Antwerpen – Belgien) – Belgische Staat mot N.V. Cobelfret

(Mål C-138/07) (¹)

(Direktiv 90/435/EEG — Artikel 4.1 — Direkt effekt — Nationell lagstiftning till undanröjande av dubbelbeskattning av utdelad vinst — Avdrag för erhållen utdelning från moderbolagets beskattningsunderlag bara om detta redovisar beskattningsbar vinst)

(2009/C 82/05)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hof van Beroep te Antwerpen – Belgien

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Belgische Staat

Motpart: N. V. Cobelfret

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Hof van beroep te Antwerpen – Tolkning av artikel 4 i rådets direktiv 90/435/EEG av den 23 juli 1990 om ett gemensamt beskattningssystem för moderbolag och dotterbolag hemmahörande i olika medlemsstater (EGT L 225, s. 6) – Nationella bestämmelser som syftar till att undanröja dubbelbeskattning av utdelad vinst – Villkor

Domslut

Artikel 4.1 första strecksatsen i rådets direktiv 90/435/EEG av den 23 juli 1990 om ett gemensamt beskattningssystem för moderbolag och dotterbolag hemmahörande i olika medlemsstater ska tolkas så, att den utgör hinder för en sådan lagstiftning i en medlemsstat som den som är i fråga i förevarande mål, i vilken det föreskrivs att utdelning som ett moderbolag erhåller ska inkluderas i dess beskattningsunderlag för att därefter dras av till 95 procent, i den mån det för den berörda beskattningsperioden kvarstår ett överskott efter avdrag för annan från skatteplikt undantagen vinst.

Artikel 4.1 första strecksatsen i direktiv 90/435 är ovillkorlig och tillräckligt precis för att kunna åberopas vid de nationella domstolarna.

(¹) EUT C 117, 26.5.2007.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 10 februari 2009 (begäran om förhandsavgörande från House of Lords (Förenade kungariket)) – Allianz SpA, tidigare Riunione Adriatica di Sicurtà SpA, Generali Assicurazioni Generali SpA mot West Tankers Inc.

(Mål C-185/07) (¹)

(Erkännande och verkställighet av utländska skiljedomar — Förordning (EG) nr 44/2001 — Tillämpningsområde — Behörighet för en domstol i en medlemsstat att meddela förbud för en part att väcka eller vidhålla en talan vid en domstol i en annan medlemsstat på grund av att denna talan strider mot ett skiljeavtal — New York-konventionen)

(2009/C 82/06)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

House of Lords (Förenade kungariket)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Allianz SpA, tidigare Riunione Adriatica di Sicurtà SpA, Generali Assicurazioni Generali SpA

Motpart: West Tankers Inc.

Saken

Begäran om förhandsavgörande – House of Lords – Tolkning av rådets förordning nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EGT L 12, 2001, s. 1) – Befogenhet för en domstol i en medlemsstat att förbjuda en person att väcka eller vidhålla en talan i en annan medlemsstat då en sådan talan strider mot ett skiljedomsavtal

Domslut

Ett förbud som en domstol i en medlemsstat har meddelat, i syfte att hindra en person från att väcka eller vidhålla en talan vid en domstol i en annan medlemsstat på grund av att en sådan talan strider mot ett

skiljeavtal, är oförenligt med rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område.

(¹) EUT C 155, 7.7.2007.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 12 februari 2009 (begäran om förhandsavgörande från Bundesgerichtshof – Tyskland) – Rechtsanwalt Christopher Seagon als Insolvenzverwalter über das Vermögen der Frick Teppichboden Supermärkte GmbH mot Deko Marty Belgium NV

(Mål C-339/07) (¹)

(Civilrättsligt samarbete — Insolvensförfaranden — Behörig domstol)

(2009/C 82/07)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Christopher Seagon als Insolvenzverwalter über das Vermögen der Frick Teppichboden Supermärkte GmbH

Svarande: Deko Marty Belgium NV

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Bundesgerichtshof – Tolkningen av artikel 3.1 i rådets förordning (EG) nr 1346/2000 av den 29 maj 2000 om insolvensförfaranden (EGT L 160, s. 1) och artikel 1.2 b i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EGT L 12, 2001, s. 1) – Behörighet för domstol i den medlemsstat inom vars territorium platsen där gäldenärens huvudsakliga intressen finns att anta beslut som fattas omedelbart på grundval av insolvensförfaranden och står i nära samband med dessa – Talan (Insolvenzanfechtungsklage) om återbetalning från en gäldenär till ett företag som har sitt säte i en annan medlemsstat

Domslut

Artikel 3.1 i rådets förordning (EG) nr 1346/2000 av den 29 maj 2000 om insolvensförfaranden ska tolkas så, att domstolarna i den medlemsstat inom vars territorium insolvensförfarandet har inletts har behörighet att avgöra en återvinningstalan som grundas på gäldenärens insolvens och riktas mot en svarande som har sitt säte i en annan medlemsstat.

(¹) EUT C 269, 10.11.2007.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 12 februari 2009 (begäran om förhandsavgörande från Landesarbeitsgericht Düsseldorf – Tyskland) – Dietmar Klarenberg mot Ferrotron Technologies GmbH

(Mål C-466/07) (¹)

(Socialpolitik — Direktiv 2001/23/EG — Övergång av företag — Skydd för arbetstagares rättigheter — Begreppet "övergång" — Övergång av en del av verksamheten till ett annat företag till följd av avtal — Organisatorisk självständighet efter avyttringen)

(2009/C 82/08)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landesarbeitsgericht Düsseldorf

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Dietmar Klarenberg

Motpart: Ferrotron Technologies GmbH

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Landesarbeitsgericht Düsseldorf – Tolkning av artikel 1.1 a och b i rådets direktiv 2001/23/EG av den 12 mars 2001 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagares rättigheter vid överlåtelse av företag, verksamheter eller delar av företag eller verksamheter (EGT L 82, s. 16) – Tillämpligheten av direktiv 2001/23/EG på en övergång till följd av avtal av en del av ett företag till ett annat företag som i sin organisationsstruktur inlemmar den överlåtna företagsdelen utan att bevara dess organisatoriska självständighet – Begreppet "övergång" i den mening som avses i direktiv 2001/23/EG

Domslut

Artikel 1.1 a och b i rådets direktiv 2001/23/EG av den 12 mars 2001 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för

arbetstagares rättigheter vid överlåtelse av företag, verksamheter eller delar av företag eller verksamheter ska tolkas så att direktivet även kan tillämpas i en situation där den övertagna delen av ett företag eller en verksamhet inte behåller sin självständighet i ett organisatoriskt perspektiv, under förutsättning att det funktionella sambandet mellan de olika övertagna produktionsfaktorerna bevaras och att förvärvaren kan använda dem för att fortsätta en identisk eller motsvarande ekonomisk verksamhet, vilket det ankommer på den nationella domstolen att kontrollera.

(¹) EUT C 8, 8.12.2008.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 12 februari 2009 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Polen

(Mål C-475/07) (¹)

(Fördragsbrott — Beskattning av elektricitet — Direktiv 2003/96/EG — Artikel 21.5 första stycket — Tidpunkten då skattskyldigheten inträder)

(2009/C 82/09)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: W. Mölls och K. Herrmann)

Svarande: Republiken Polen (ombud: T. Kozek, M. Dowgielewicz och A. Rutkowska)

Saken

Fördragsbrott – Underlåtenhet att inom den föreskrivna tidsfristen vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa artikel 21.5 i rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet (Text av betydelse för EES) (EUT L 283, s. 51) – Tidpunkten då skattskyldighet för elektricitet inträder

Domslut

1) Republiken Polen har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 21.5, första stycket, i rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet, i dess lydelse enligt rådets direktiv 2004/74/EG av den 29 april 2004, genom att inte senast den 1 januari 2006 anpassa sitt system för beskattning av elektricitet, vad gäller tidpunkten då skattskyldighet inträder, till villkoren i den ovannämnda artikeln.

2) Republiken Polen ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 22, 26.1.2008.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 12 februari 2009 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden Den Haag – Vereniging Noordelijke Land- en Tuinbouw Organisatie mot Staatssecretaris van Financiën

(Mål C-515/07) (¹)

(Sjätte mervärdesskattedirektivet — Varor och tjänster som används i en rörelse i samband med skattepliktiga och icke skattepliktiga transaktioner — Rätt att omedelbart och i sin helhet göra avdrag för den mervärdesskatt som ska betalas för köp av sådana varor eller tjänster)

(2009/C 82/10)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden Den Haag

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Vereniging Noordelijke Land- en Tuinbouw Organisatie

Motpart: Staatssecretaris van Financiën

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Hoge Raad der Nederlanden Den Haag – Tolkning av artiklarna 6.2, 17.1, 17.2 och 17.6 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28) – Varor och tjänster (inte enbart anläggningstillgångar som används såväl i rörelsen som för rörelsefrämmande ändamål) – Ingår i den skattskyldiges yrkesrelaterade förmögenhet – Möjlighet att dra av den ingående mervärdesskatt som ska betalas för förvärv av sådana varor eller tjänster omedelbart och i sin helhet.

Domslut

Artiklarna 6.2 a och 17.2 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning

rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund ska tolkas så att de inte är tillämpliga på användning av varor och tjänster som en rörelse har anskaffat för annan verksamhet än den som den skattskyldiga beskattas för. Den mervärdesskatt som belöper på dessa varor och tjänster är nämligen, när de är hänförliga till sådan verksamhet, inte avdragsgill.

(¹) EUT C 22, 26.1.2008.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 12 februari 2009 (begäran om förhandsavgörande från Bundesfinanzhof, Tyskland) – Margarete Block mot Finanzamt Kaufbeuren

(Mål C-67/08) (¹)

(Fri rörlighet för kapital — Artiklarna 56 EG och 58 EG — Arvsskatt — Nationell lagstiftning enligt vilken den arvsskatt som arvtagaren har erlagt i en annan medlemsstat än den i vilken ägaren till kvarlåtenskapen hade sitt hemvist vid sitt fränfälle inte får avräknas från den arvsskatt som ska erläggas i sistnämnda medlemsstat när kvarlåtenskapen består av kapitalfordringar — Dubbelbeskattning — Restriktion — Föreligger inte)

(2009/C 82/11)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesfinanzhof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Margarete Block

Motpart: Finanzamt Kaufbeuren

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Bundesfinanzhof (Tyskland) – Tolkning av artiklarna 56.1 och 58.1 a och 58.3 i EG fördraget – Nationell lagstiftning om arvsskatt – Dubbelbeskattning till följd av att det inte är möjligt att avräkna skatt som uppburits i en annan medlemsstat från den inhemska skatten när den kvarlåtenskap som belägen i denna andra medlemsstat består av banktillgodohavanden

Domslut

Artiklarna 56 EG och 58 EG ska tolkas så, att de inte utgör hinder för en sådan lagstiftning i en medlemsstat som den som är i fråga i målet vid den nationella domstolen, i vilken det, när det gäller beräkningen av den arvsskatt som ska erläggas av en arvtagare med hemvist i denna medlemsstat på kapitalfordringar som innehas på ett finansinstitut beläget i en annan medlemsstat, inte – när arvlåtaren vid tidpunkten för sitt fränfalle hade sitt hemvist i förstnämnda medlemsstat – föreskrivs att avräkning får ske från den arvsskatt som ska erläggas i den staten för den arvsskatt som erlagts i den andra medlemsstaten.

(¹) EUT C 107, 26.4.2008.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 12 februari 2009 (begäran om förhandsavgörande från Augstākās tiesas Senāts – Republiken Lettland) – Schenker SIA mot Valsts ieņēmumu dienests

(Mål C-93/08) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Förordning (EG) nr 1383/2003 — Artikel 11 — Förenklat förfarande för överlämnande av varor för förstöring — Förhandsbedömning av huruvida det föreligger intrång i en immateriell rättighet — Sanktionsavgift)

(2009/C 82/12)

Rättegångsspråk: lettiska

Hänskjutande domstol

Augstākās tiesas Senāts

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Schenker SIA

Motpart: Valsts ieņēmumu dienests

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Augstākās tiesas Senāts – Tolkning av artikel 11 i Rådets förordning (EG) nr 1383/2003 av den 22 juli 2003 om tullmyndigheternas ingripande mot varor som misstänks göra intrång i vissa immateriella rättigheter och om vilka åtgärder som skall vidtas mot varor som gör intrång i vissa immateriella rättigheter (EUT L 196, s. 7) – Förenklat förfarande för överlämnande av varor för förstöring, utan att det dessförinnan har fastställts att det, med hänsyn till lagstiftningen, har skett ett intrång i en immateriell rättighet – Nationell lagstiftning i vilken det föreskrivs att det ska meddelas en sanktion när de deklarerade varorna utgör intrång i en immateriell rättighet.

Domslut

En användning av det förenklade förfarande som avses i artikel 11 i rådets förordning (EG) nr 1383/2003 av den 22 juli 2003 om tull-

myndigheternas ingripande mot varor som misstänks göra intrång i vissa immateriella rättigheter och om vilka åtgärder som skall vidtas mot varor som gör intrång i vissa immateriella rättigheter, och som inletts med samtycke från den som innehar den immateriella rättigheten och från importören, innebär inte att behöriga nationella myndigheter förlorar möjligheten att ålägga den som är ansvarig för införseln av sådana varor till Europeiska gemenskapens tullområde en påföljd i den mening som avses i artikel 18 i denna förordning, såsom böter.

(¹) EUT C 128, 24.5.2008.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 10 februari 2009 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike

(Mål C-224/08) (¹)

(Fördragsbrott — Direktiv 2006/100/EG — Underlåtenhet att införliva direktivet inom den föreskrivna fristen)

(2009/C 82/13)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: C. Huvelin, V. Peere och H. Støvlbæk)

Svarande: Republiken Frankrike (ombud: G. de Bergues och B. Messmer)

Saken

Fördragsbrott – Underlåtenhet att inom den föreskrivna fristen vidta, eller underrätta kommissionen om, de åtgärder som är nödvändiga för att följa rådets direktiv 2006/100/EG av den 20 november 2006 om anpassning av vissa direktiv när det gäller fri rörlighet för personer, med anledning av Bulgariens och Rumäniens anslutning (EUT L 363, s. 141)

Domslut

1) Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 2 i rådets direktiv 2006/100/EG av den 20 november 2006 om anpassning av vissa direktiv när det gäller fri rörlighet för personer, med anledning av Bulgariens och Rumäniens anslutning, genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet.

2) Republiken Frankrike ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 171, 5.7.2008.

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 5 februari 2009 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg

(Mål C-282/08) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Direktiv 2005/29/EG — Otillbörliga affärsmetoder — Underlåtenhet att införliva inom den föreskrivna fristen)

(2009/C 82/14)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: W. Roels och W. Wils)

Svarande: Storhertigdömet Luxemburg (ombud: C. Schiltz)

Saken

Fördragsbrott – Underlåtenhet att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenterna på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 (direktiv om otillbörliga affärsmetoder) (EGT L 149, s. 22) genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet.

Domslut

1) Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenterna på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 (direktiv om otillbörliga affärsmetoder) (EGT L 149, s. 22) genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet.

2) Storhertigdömet Luxemburg ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT 209, 15.8.2008.

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 5 februari 2009 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Finland

(Mål C-293/08) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Direktiv 2004/83/EG — Underlåtenhet att införliva inom den föreskrivna fristen)

(2009/C 82/15)

Rättegångsspråk: finska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. Condou-Durande och I. Koskinen)

Svarande: Republiken Finland (ombud: J. Heliskoski)

Saken

Fördragsbrott – Underlåtenhet att inom den föreskrivna fristen anta de bestämmelser som är nödvändiga för att följa rådets direktiv 2004/83/EG av den 29 april 2004 om miniminormer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer skall betraktas som flyktingar eller som personer som av andra skäl behöver internationellt skydd samt om dessa personers rättsliga ställning och om innehållet i det beviljade skyddet (EUT L 304, s. 12)

Domslut

1) Republiken Finland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 2004/83/EG av den 29 april 2004 om miniminormer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer skall betraktas som flyktingar eller som personer som av andra skäl behöver internationellt skydd samt om dessa personers rättsliga ställning och om innehållet i det beviljade skyddet, genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet.

2) Republiken Finland ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 223, 30.8.2008.

Överklagande ingett den 12 november 2008 av Matthias Rath av den dom som förstainstansrätten (sjunde avdelningen) meddelade den 8 september 2008 i mål T-373/06, Matthias Rath mot harmoniseringsbyrån

(Mål C-488/08)

(2009/C 82/16)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Matthias Rath (ombud: S. Ziegler, C. Kleiner och F. Dehn, Rechtsanwälte)

Övrig part i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån)

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- ogiltigförklara förstainstansrättens beslut (sjunde avdelningen) av den 8 september 2008 i mål T-373/06,
- bifalla de yrkanden som framställdes i första instans, och
- förplikta harmoniseringsbyrån och intervenienten att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Förstainstansrätten fastställde i det överklagade avgörandet första överklagandenämndens beslut att det föreligger risk för förväxling beträffande kosttillskott och dietprodukter för icke-medicinska ändamål mellan ordmärket EPICAN, som klagandens ansökan avser, och det äldre gemenskapsvarumärket EPIGRAN.

Till stöd för sin talan anför klaganden att artikel 8.1 b i förordning nr 40/94 har åsidosatts. Förstainstansrätten har grundat sin bedömning av varuslags- och varumärkeslikhet på oriktiga uppgifter om de faktiska omständigheterna. Om förstainstansrätten hade bedömt dessa omständigheter korrekt, hade de ofrånkomligen dragit den slutsatsen att den inte föreligger någon risk för förväxling mellan de båda motstående varumärkena. Detta gäller i synnerhet som, såsom förstainstansrätten helt riktigt konstaterat, konsumenterna av de omtvistade varorna ger dessa en hög grad av uppmärksamhet.

Överklagande ingett den 12 november 2008 av Matthias Rath av det beslut som förstainstansrätten meddelade den 8 september 2008 i mål T-374/06, Matthias Rath mot harmoniseringsbyrån

(Mål C-489/08 P)

(2009/C 82/17)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Matthias Rath (ombud: S. Ziegler, C. Kleiner och F. Dehn, Rechtsanwälte)

Övrig part i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- ogiltigförklara det beslut som förstainstansrätten (sjunde avdelningen) meddelade den 8 september 2008 i mål T-374/06,
- bifalla de yrkanden som framställdes i förstainstansrätten, och
- förplikta harmoniseringsbyrån och intervenienten att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Förstainstansrätten har i sitt överklagade beslut fastställt första överklagandenämndens beslut, att det i samband med närings-tillskott och dietiska preparat för icke-medicinska ändamål finns en risk för förväxling mellan ordmärket "EPICAN", som är föremål för klagandens registreringsansökan, och det äldre gemenskapsvarumärket "EPIGRAN FORTE".

Klaganden har till stöd för sitt överklagande gjort gällande ett åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 40/94. Förstainstansrätten har lagt felaktiga omständigheter till grund för sin bedömning av varuslags- och varumärkeslikheten. Om förstainstansrätten hade bedömt omständigheterna korrekt skulle den ha kommit till den slutsatsen att det inte finns någon förväxlingsrisk mellan de motstående kännetecknen. Detta gäller desto mer med tanke på att konsumenten, såsom förstainstansrätten med rätta fastställt, fäster större uppmärksamhet vid de omtvistade varorna.

Talan väckt den 4 december 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Polen

(Mål C-545/08)

(2009/C 82/18)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: A. Nijenhuis och K. Mojzesowicz)

Svarande: Republiken Polen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Polen har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 16 och 17 i direktiv 2002/22/EG⁽¹⁾ jämförda med artiklarna 16 och 27 i direktiv 2002/21/EG⁽²⁾ genom att reglera taxorna för slutkunders tillgång till bredbandstjänster utan föregående marknadsanalys, och
- förplikta Republiken Polen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Republiken Polen har genom att reglera taxorna för slutkunders tillgång till bredbandstjänster utan föregående marknadsanalys inte uppfyllt sina skyldigheter enligt artiklarna 16 och 17 i direktiv 2002/22/EG jämförda med artiklarna 16 och 27 i direktiv 2002/21/EG.

För det första utgör de skyldigheter som ordförande för myndigheten för elektronisk kommunikation (Urząd Komunikacji Elektronicznej) har ålagt Telekomunikacja Polska, två år efter det att skyldigheterna enligt gemenskapsrätten trädde i kraft i Polen, det vill säga kravet på att taxorna för slutkunders tillgång till bredbandstjänster ska godkännas av den nationella regleringsmyndigheten och kravet på att taxorna ska fastställas på grundval av kostnaden för tjänsten, nya skyldigheter och inte ett bibehållande av befintliga skyldigheter.

För det andra anser kommissionen att de skyldigheter som ålagts Telekomunikacja Polska av ordförande för myndigheten för elektronisk kommunikation avseende regleringen av slutkunders tillgång till bredbandstjänster inte kan betraktas som en tillfällig åtgärd i den mening som avses i artikel 27 i ramdirektivet, eftersom artikel 17 i direktiv 98/10/EG, som anges i artikel 27, endast gäller taxor för användning av det fasta allmänt tillgängliga telefonnätet och fasta allmänt tillgängliga telefonitjänster.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/22/EG av den 7 mars 2002 om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (direktiv om samhällsomfattande tjänster) (EGT L 108, s. 51).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG av den 7 mars 2002 om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (ramdirektiv) (EGT L 108, s. 33).

Överklagande ingett den 9 februari 2009 av Deepak Rajani (Dear!Net Online) av den dom som förstainstansrätten (åttonde avdelningen) meddelade den 26 november 2008 i mål T-100/06, Deepak Rajani (Dear!Net Online) mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

(Mål C-559/08 P)

(2009/C 82/19)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Deepak Rajani (Dear!Net Online) (ombud: A. Kock-läuner, Rechtsanwalt)

Övrig part i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller), Artoz-Papier AG

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara den dom som förstainstansrättens meddelade den 26 november 2008 i mål T-100/06 i sin helhet,
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna vid domstolen.

Grunder och huvudargument

Klaganden gör gällande att den överklagade domen ska ogiltigförklaras på följande grunder

- förstainstansrätten gjorde en felaktig tolkning av artikel 43.2 och 43.3 i förordningen om gemenskapsvarumärken jämförd med artikel 4.1 i Madridöverenskommelsen, när den fann att talan inte kunde bifallas på den första grunden,
- förstainstansrätten åsidosatte artikel 6 i fördraget om Europeiska unionen (Konsoliderad version), samt artikel 6 jämförd med artikel 14 i konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (EKMR), när den fann att talan inte kunde bifallas på den första grunden,
- förstainstansrätten åsidosatte artikel 10 i direktiv 89/104 (EG)⁽¹⁾ jämförd med artikel 1 i direktiv 89/104 (EG), när den fann att talan inte kunde bifallas på den första grunden,
- förstainstansrätten åsidosatte artikel 79 i förordningen om gemenskapsvarumärken, genom att inte ta hänsyn till att motparten vid invändningsenheten handlade i ond tro, när den fann att talan inte kunde bifallas på den andra grunden,
- förstainstansrätten åsidosatte artikel 8.1 b i förordningen om gemenskapsvarumärken, då den felaktigt fann att det förelåg risk för förväxling mellan ifrågavarande varumärkena, och att talan inte kunde bifallas på den andra grunden,
- förstainstansrätten åsidosatte artikel 135.4 i förstainstansrättens rättegångsregler, genom att inte ta hänsyn till den bevisning som förebärats i samband med förevarande talan, när den fann att talan inte kunde bifallas på den andra grunden,

- förstainstansrätten åsidosatte artiklarna 49 och 50 jämförda med artikel 220 i fördraget om Europeiska unionen (Konso- liderad version), när den fann att talan inte kunde bifallas på den andra grunden, och
- förstainstansrätten inte tog hänsyn till att harmonisering- sbyrån gjort sig skyldig till maktmissbruk, när den fann att talan inte kunde bifallas på den andra grunden.

(¹) Rådets första direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 om till- närmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (EGT L 40, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Hof van Beroep te Gent (Belgien) den 8 januari 2009 – Erotic Center BVBA mot Belgische Staat

(Mål C-3/09)

(2009/C 82/20)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hof van Beroep te Gent

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Erotic Center BVBA

Motpart: Belgische Staat

Tolkningsfråga

Kan ett bås, som består av ett låsbart rum med plats för endast en person, vilken mot betalning kan se filmer på en tv-skärm, varvid denne själv sätter igång filmvisningen genom att lägga i ett mynt i ett myntinkast efter att ha valt ut en film bland ett antal filmer, och personen ifråga under den tid som betalningen gäller kan växla mellan olika filmer som ska visas, anses utgöra en biografi i den mening som avses i bilaga H, kategori 7, till rådets sjätte mervärdesskattedirektiv nr 77/388/EEG (¹) av den 17 maj 1977 (nu bilaga III, nr 7, till rådets direktiv 2006/112/EG (²) av den 28 november 2006)?

(¹) Rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmoni- sering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1).

(²) Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, s. 1).

Överklagande ingett den 8 januari 2009 av Gerasimos Potamianos av den dom som förstainstansrätten (sjunde avdelningen) meddelade den 15 oktober 2008 i mål T-160/04, Potamianos mot kommissionen

(Mål C-4/09 P)

(2009/C 82/21)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Gerasimos Potamianos (ombud: advokaterna S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis och E. Marchal)

Övrig part i målet: Europeiska gemenskapernas kommission

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- i dess helhet upphäva den dom som förstainstansrätten (sjunde avdelningen) meddelade den 15 oktober 2008 i mål T-160/04 (Potamianos mot kommissionen), i vilken förstainstansrätten ogillade den talan som han väckte den 26 april 2004 mot tillsättnings- och anställningsmyndighe- tens beslut att inte förlänga hans anställningsavtal som tillfälligt anställd,
- ogiltigförklara tillsättnings- och anställningsmyndighetens beslut att inte förlänga hans anställningsavtal som tillfälligt anställd, och
- förplikta motparten att ersätta rättegångskostnaderna i de två instanserna.

Grunder och huvudargument

Klaganden har åberopat fyra anmärkningar till stöd för sitt över- klagande.

Enligt den första anmärkningen är förstainstansrättens tolkning att beslutet att inte förlänga hans anställningsavtal som tillfälligt anställd på grund av skäl avseende tjänstens intresse felaktig. Klagandens överordnade har upprepade gånger ansökt om att hans anställningsavtal skulle förlängas. Objektiva, relevanta och samstämmiga uppgifter gör det tvärtom möjligt att dra slut- satsen att tillämpningen av regeln om förbud mot kumulation, enligt vilken den maximala varaktigheten för anställningsavtal för tillfälligt anställda är sex år, utgör den enda grunden för det ifrågavarande beslutet att förlänga anställningsavtalet.

I sin andra anmärkning har klaganden gjort gällande att förstain- stansrätten har gjort en felaktig rättslig bedömning genom att fastslå att klaganden inte hade sökt den berörda tjänsten, trots att han i tid hade begärt att hans anställningsavtal skulle förlängas och att han förnyat sin ansökan flera gånger även efter det att meddelandet om lediga tjänster hade publicerats.

I sin tredje anmärkning har klaganden anfört att förstainstansrätten har gjort en felaktig rättslig bedömning genom att fastslå att tillsättnings- och anställningsmyndigheten inte gjort sig skyldig till maktmissbruk. Målsättningen med att använda sig av tillfälligt anställda var nämligen att minska antalet lediga tjänster vid kommissionen och i synnerhet att avhjälpa bristen på sökande som godkänts genom uttagningsprov.

Denna sistnämnda målsättning har inte på något sätt uppnåtts genom att klagandens anställningsavtal inte förlängdes i enlighet med regeln om förbud mot kumulation eftersom hans tjänst skulle ha utlysts innan förteckningarna från uttagningsproven publicerades. En annan tillfälligt anställd skulle ha anställts för en längre period till denna tjänst under det att anställningsavtalen för samtliga andra tillfälligt anställda, som anställts för en kortare period på samma avdelning, förlängdes automatiskt utan att deras tjänster dessförinnan utlystes.

Slutligen har likabehandlingsprincipen åsidosatts eftersom anställningsavtalen för samtliga andra tillfälligt anställda som befinner sig i en liknande situation, med undantag för deras tjänstetid, förlängdes utan att deras tjänster hade utlysts, till skillnad från vad som skedde i klagandens fall. I detta sammanhang utgick förstainstansrätten under förfarandet vid denna felaktigt från en omvänd bevisbörda eftersom det ankom på svaranden, och inte sökanden, att visa att den hade följt de bestämmelser som den själv hade fastslagit.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberlandesgericht Wien (Österrike) den 15 januari 2009 – Wood Floor Solutions Andreas Domberger GmbH mot Silva Trade, SA

(Mål C-19/09)

(2009/C 82/22)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberlandesgericht Wien

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Wood Floor Solutions Andreas Domberger GmbH

Svarande: Silva Trade, SA

Tolkningsfrågor

- 1) a) Är artikel 5.1 b andra strecksatsen i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ⁽¹⁾ även tillämplig på ett avtal om tillhandahållande av tjänster, när tjänsterna enligt avtalet tillhandahålls i flera medlemsstater?

Om denna fråga ska besvaras jakande:

Ska den ovannämnda bestämmelsen tolkas på följande sätt:

- b) Uppfyllelseorten av den förpliktelse som är karaktäristisk för ett avtal ska fastställas till den ort där den som tillhandahåller tjänsten har sin huvudsakliga verksamhet, vilket bör bedömas med hänsyn till hur mycket tid verksamheten tar i anspråk och vilken betydelse verksamheten har.
- c) Om det inte är möjligt att fastställa var den som tillhandahåller tjänsten har sin huvudsakliga verksamhet, kan den som väcker talan avseende samtliga förpliktelser som hänför sig till ett avtal, välja att göra så i varje ort inom gemenskapen där tjänsterna enligt avtalet har tillhandahållits.

- 2) Om den första frågan ska besvaras nekande: Kan artikel 5.1 a i förordning nr 44/2001 även tillämpas på ett avtal om tillhandahållande av tjänster, när tjänsterna enligt avtalet tillhandahålls i flera medlemsstater?

⁽¹⁾ EGT L 12, 2001, s. 1.

Talan väckt den 15 januari 2009 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Portugal

(Mål C-20/09)

(2009/C 82/23)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: R. Lyal och A. Caeiros)

Svarande: Republiken Portugal

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Portugal har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 56 i EG-fördraget och artikel 40 i Avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES-avtalet) genom att, med avseende på deklaration i enlighet med lag nr 38-A/2005 av tillgångar som tidigare undanhållits från beskattning, föreskriva en skattemässigt förmånlig behandling uteslutande i fråga om statspapper som utgivits av Portugisiska staten, och
- förplikta Republiken Portugal att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen mottog i september 2005 ett klagomål angående vissa bestämmelser i "de särskilda reglerna om deklaration av tillgångar som inte befinner sig på portugisiskt territorium den 31 december 2004 och som tidigare undanhållits från beskattning" (nedan kallade de särskilda reglerna), vilka påstods strida mot gemenskapens lagstiftning och mot EES-avtalet. De särskilda reglerna antogs genom lag nr 37 – A/2005 av den 29 juli 2005.

Av de särskilda reglerna framgår att de skattskyldiga var skyldiga att betala ett belopp motsvarande fem procent av värdet av de tillgångar som uppgavs i skattedeklarationen, men att en procentsats som endast var hälften så stor skulle tillämpas om alla eller vissa av de tillgångar som angavs i deklarationen var statspapper utgivna av Portugisiska staten, dock endast i fråga om dessa tillgångar. Den lägre skattesatsen gällde även i fråga om andra tillgångar, om ett belopp motsvarande värdet av respektive tillgång hade återinvesterats i statspapper utgivna av Portugisiska staten senast den dag då skattedeklarationen gavs in.

Kommissionen anser att de särskilda reglerna gynnar återförande av tillgångar till Portugal och investering i statspapper utgivna av Portugisiska staten. Gynnandet består i att en lägre skattesats tillämpas på tillgångar i form av sådana statspapper eller på den del av tillgångarnas värde som återinvesteras i statspapper utgivna av Portugisiska staten. De personer som utnyttjar dessa regler avhålls härigenom från att behålla sina tillgångar i en annan form än statspapper utgivna av Portugisiska staten.

Europeiska gemenskapernas domstol har redan slagit fast att en nationell skattebestämmelse som kan avhålla de skattskyldiga från att göra investeringar i andra medlemsstater utgör en restriktion för de fria kapitalrörelserna i den mening som avses i artikel 56 i EG-fördraget.

Kommissionen vänder sig i förevarande fall inte emot att statspapper behandlas förmånligt. Den anser dock att en lägre skattesats som endast är tillämplig på statspapper utgivna av Portugisiska staten utgör en diskriminerande restriktion för kapitalrörelser, vilken är förbjuden enligt artikel 56 i EG-fördraget och vilken inte är motiverad enligt artikel 58.1.

Bestämmelserna i EES-avtalet överensstämmer i väsentlig utsträckning med dem som föreskrivs i EG-fördraget. Även det förhållandet att personer som kan komma i fråga för tillämpning av de särskilda reglerna avhålls från att behålla tillgångar i Norge, Liechtenstein eller Island utgör en restriktion för kapitalrörelser, vilken är förbjuden enligt artikel 40 i EES-avtalet.

Talan väckt den 15 januari 2009 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg

(Mål C-22/09)

(2009/C 82/24)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: B. Schima och L. de Schieter de Lophem)

Svarande: Storhertigdömet Luxemburg

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/91/EG av den 16 december 2002 om byggnaders energiprestanda⁽¹⁾ genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana bestämmelser, och
- förplikta Storhertigdömet Luxemburg att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Tidsfristen för införlivande av direktiv 2002/91/EG löpte ut den 4 januari 2006. Svaranden hade emellertid, vid den tidpunkt då förevarande talan väcktes, ännu inte vidtagit alla åtgärder som är nödvändiga för att införliva direktivet, eller, i vilket fall som helst, meddelat de nämnda åtgärderna till kommissionen.

⁽¹⁾ EGT 2003, L 1, s. 65.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Fővárosi Bíróság (Ungern) den 19 januari 2009 – Sió-Eckes Kft. mot Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

(Mål C-25/09)

(2009/C 82/25)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Fővárosi Bíróság

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Sió-Eckes Kft.

Motpart: Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

Överklagande ingett den 21 januari 2009 av Republiken Frankrike av den dom som förstainstansrätten (sjunde avdelningen) meddelade den 4 december 2008 i mål T-284/08, *People's Mojahedin Organization of Iran mot Europeiska unionens råd*

(Mål C-27/09 P)

(2009/C 82/26)

Rättegångsspråk: engelska

Tolkningsfrågor

- 1) Kan artikel 2.1 i rådets förordning (EG) nr 2201/96 ⁽¹⁾ tolkas så att, i enlighet med bilaga I, systemet för produktionsstöd är tillämpligt inte endast på persikor i sockerlag eller i naturlig fruktsaft som omfattas av KN-nummer ex 2008 70 61, utan också på produkter som omfattas av de övriga KN-nummer som anges i nämnda bilaga (ex 2008 70 69, etc.)?
- 2) Har ett bearbetningsföretag som tillverkar produkter som omfattas av KN-nummer ex 2008 70 92 uppfyllt kraven i bestämmelserna i nämnda förordning?
- 3) Kan artikel 2.1 i kommissionens förordning (EG) nr 1535/2003 ⁽²⁾ tolkas så att de beskrivna produkterna med KN-numren ex 2008 70 61, ex 2008 70 69, ex 2008 70 71, ex 2008 70 79, ex 2008 70 92, ex 2008 70 94 och ex 2008 70 99 också utgör slutprodukter enligt förordningen?
- 4) I den mån det framgår av svaren på de ovannämnda frågorna att endast sådana persikor som anges i artikel 3 i kommissionens förordning (EEG) nr 2320/89 ⁽³⁾ kan betraktas som slutprodukter, varför anges KN-numren för andra produkter i de ovannämnda rättsakterna?
- 5) Kan produkter som är resultatet av olika faser under bearbetningen av persikor betraktas som slutprodukter i enlighet med nämnda förordningar, oavsett om de kan saluföras (till exempel fruktkött)?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 2201/96 av den 28 oktober 1996 om den gemensamma organisationen av marknaden för bearbetade produkter av frukt och grönsaker (EGT L 297, s. 29).

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1535/2003 av den 29 augusti 2003 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2201/96 när det gäller stödordningen för bearbetade produkter av frukt och grönsaker (EUT L 218, s. 14).

⁽³⁾ Kommissionens förordning (EEG) nr 2320/89 av den 28 juli 1989 om minimikvalitetskrav vad gäller persikor i sockerlag och persikor i naturlig fruktsaft vid tillämpningen av systemet med produktionsstöd (EGT L 220, s. 54; svensk specialutgåva, område 3, volym 30, s. 33).

Parter

Klagande: Republiken Frankrike (ombud: E. Belliard, G. de Bergues, A.-L. During)

Övriga parter i målet: People's Mojahedin Organization of Iran, Europeiska unionens råd, Europeiska gemenskapernas kommission

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt meddelade den 4 december 2008 i mål T-284/08, *People's Mojahedin Organization of Iran mot rådet*, och
- själv slutligt avgöra ärendet genom att ogilla PMOI:s talan eller återförvisa målet till förstainstansrätten.

Grunder och huvudargument

Den franska regeringen har yrkat att den överklagade domen ska upphävas på tre grunder. För det första har förstainstansrätten har gjort en felaktig rättslig bedömning genom att, utan att beakta de särskilda omständigheter som förelåg vid antagandet av beslut 2008/583/EG ⁽¹⁾, fastslå att rådet åsidosatte PMOI:s rätt till försvar när den antog detta beslut. För det andra har förstainstansrätten gjort en felaktig rättslig bedömning genom att fastslå att det rättsliga förfarande som inletts i Frankrike mot personer som antas vara medlemmar i PMOI inte utgjorde ett beslut i enlighet med artikel 1.4 i gemensam ståndpunkt 2001/931/GUSP av den 27 december 2001 om tillämpning av särskilda åtgärder i syfte att bekämpa terrorism. För det tredje har förstainstansrätten gjort en felaktig rättslig bedömning genom att fastslå att det inte var möjligt för förstainstansrätten att kontrollera lagligheten av beslut 2008/583/EG samt att rätten till ett verksamt domstolsskydd hade åsidosatts, genom att rådet har vägrat lämna ut uppgifterna i punkt 3 a i den sista av de tre handlingarna som de franska myndigheterna hade ingett till rådet till stöd för sin begäran att PMOI skulle uppföras på den förteckning som upprättades genom beslut

2008/583/EG, och som rådet hade översänt till förstainstansrätten i sitt svar på beslutet om åtgärder för bevisupptagning av den 26 september 2008.

(¹) Rådets beslut av den 15 juli 2008 om genomförande av artikel 2.3 i förordning (EG) nr 2580/2001 om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism och om upphävande av beslut 2007/868/EG (EUT L 188, s. 21).

Talan väckt den 22 januari 2009 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Portugal

(Mål C-30/09)

(2009/C 82/27)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: A. Sipos och P. Guerra e Andrade)

Svarande: Republiken Portugal

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Portugal har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 11 rådets direktiv 96/82/EG (¹) av den 9 december 1996 om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga olyckshändelser där farliga ämnen ingår, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/105/EG av den 16 december 2003, genom att inte upprätta externa planer för räddningsinsatser för verksamheter för vilka det råder skyldighet att upprätta planer för räddningsinsatser, och
- förplikta Republiken Portugal att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Det framgår av de handlingar som de portugisiska myndigheterna har översänt till kommissionen på detta område att det inte har antagits någon extern plan för räddningsinsatser i enlighet med direktivet för någon av de verksamheter som omfattas av skyldigheten att utarbeta planer för räddningsinsatser.

Medlemsstaterna åläggs genom artikel 11 i direktiv 96/82 en skyldighet att se till att verksamhetsutövarna lämnar de behöriga myndigheterna den information som krävs för att externa planer för räddningsinsatser ska kunna upprättas. De behöriga myndigheterna är skyldiga att utarbeta sådana planer för räddningsinsatser.

Enligt artikel 11.4 i direktivet ska de interna och externa planerna för räddningsinsatser granskas på nytt, prövas och, om det är nödvändigt, revideras och uppdateras med tidsintervall som inte får överstiga tre år.

Enligt de portugisiska myndigheternas egna uppgifter har ingen av dessa skyldigheter fullgjorts i Portugal.

(¹) EGT L 10, s. 13.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Fővárosi Bíróság (Republiken Ungern) den 26 januari 2009 – Nawras Bolbol mot Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal

(Mål C-31/09)

(2009/C 82/28)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Fővárosi Bíróság

Part(er) i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Nawras Bolbol

Motpart: Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal

Tolkningsfrågor

Vid tillämpningen av artikel 12.1 a i rådets direktiv 2004/83/EG (¹):

- 1) Ska en person anses åtnjuta skydd och bistånd från ett av Förenta Nationernas kontor redan genom att personen har rätt till nämnda skydd eller bistånd, eller krävs det också att personen i fråga faktiskt har erhållit skyddet eller biståndet?
- 2) Upphör skyddet eller biståndet från kontoret på grund av vistelse utanför kontorets verksamhetsområde, av att kontoret upphör med sin verksamhet, av att kontoret inte längre kan ge detta skydd eller bistånd, eller av ett objektivt hinder som medför att den berättigade personen inte kan erhålla skyddet eller biståndet?
- 3) Innebär de i direktivet garanterade förmånerna ett erkännande av flyktingstatus eller av någon av de två skyddsformerna som omfattas av direktivets tillämpningsområde (flyktingstatus och status som skyddsbehövande i övrigt) på grundval av vad medlemsstaten beslutar, eller medför de inte automatiskt att någon av de båda formerna aktualiseras utan endast tillhörighet till direktivets subjektiva tillämpningsområde?

(¹) Rådets direktiv 2004/83/EG av den 29 april 2004 om miniminormer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer skall betraktas som flyktingar eller som personer som av andra skäl behöver internationellt skydd samt om dessa personers rättsliga ställning och om innehållet i det beviljade skyddet (EUT L 304, s. 12).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Corte suprema di cassazione (Italien) den 28 januari 2009 – Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate mot Paolo Speranza

(Mål C-35/09)

(2009/C 82/29)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Corte suprema di cassazione (Italien)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate

Motpart: Paolo Speranza

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 4.1 c i direktiv 69/335/EG⁽¹⁾, vari föreskrivs att skatten på kapitaltillskott ska tas ut vid ökning av bolagskapitalet i en kapitalassociation som sker i form av tillskott av tillgångar av vilket slag det än må vara, tolkas så att det är det faktiska kapitaltillskottet som beskattas och inte ett beslut om ökning av bolagskapitalet som inte verkställts?
- 2) Ska artikel 4.1 c i direktiv 69/335/EG tolkas så att skatten endast belastar det bolag som mottar kapitaltillskottet och inte även den statlige ämbetsman som avfattar eller emottar beslutet härom?
- 3) Är de möjligheter till försvar som en statlig ämbetsman har enligt italienska bestämmelser förenliga med proportionalitetsprincipen mot bakgrund av att det enligt artikel 38 i presidentdekret nr 131 från år 1986 är ovidkommande om beslutet om kapitaltillskott är en nullitet eller kan ogiltigförklaras samt att den erlagda skatten endast kan återbetalas sedan ett avgörande från allmän domstol vari rättsakten förklaras vara en nullitet eller ogiltigförklaras har vunnit rättskraft?

⁽¹⁾ EGT L 249, s. 25.

Överklagande ingett den 28 januari 2009 av Transportes Evaristo Molina, S.A. av det beslut som förstainstansrätten (fjärde avdelningen) meddelade den 14 november 2008 i mål T-45/08, Transportes Evaristo Molina, S.A. mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-36/09 P)

(2009/C 82/30)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: Transportes Evaristo Molina, S.A. (ombud: A. Hernández Pardo, S. Beltrán Ruiz och L. Ruiz Ezquerria, abogados)

Övrig part i målet: Europeiska gemenskapernas kommission

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- Helt upphäva förstainstansrättens beslut av den 14 november 2008 i mål T-45/08 och, för det fall domstolen finner att det förfogar över tillräckliga upplysningar för att i sak pröva den talan som väckts vid förstainstansrätten,
- före prövningen av målet i sak, förklara att de undersökningar som Transportes Evaristo Molina, S.A. har begärt i sin talan om ogiltigförklaring är relevanta och besluta om deras genomförande, och
- helt bifalla de yrkanden som Transportes Evaristo Molina, S.A. framställt vid förstainstansrätten, det vill säga ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 12 april 2006⁽¹⁾ om ett förfarande enligt artikel 81 EG, ärende COMP/B-1/38.348 – Repsol CPP, eftersom det strider mot artikel 9 i förordning nr 1/2003⁽²⁾, liksom mot de gemenskapsrättsliga principer som uppräknas i talan om ogiltigförklaring, mot själva artikel 81 EG och mot de tillämpningsförfordningar per grupp som kringgärdar artikel 81.3 EG, mot förordning (EEG) nr 1984/83⁽³⁾ och mot förordning (EG) nr 2790/99⁽⁴⁾.
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

- a) Den första dagen från vilken den tidsfrist ska börja räknas som föreskrivs i artikel 230 EG var den dag från vilken det angripna beslutet (det vill säga kommissionens beslut av den 12 april 2006 i ärende COMP/B-1/38.348 – REPOL CPP) direkt och personligen berörde TRANSPORTES EVARISTO MOLINA, S.A.

b) För det fall domstolen skulle finna att TRANSPORTES EVARISTO MOLINA, S.A.:s talan väcktes för sent, hävdar klaganden att denna omständighet ska anses vara ursäktlig, eftersom kommissionens handlande ledde till förvirring hos klaganden.

- (¹) Kommissionens beslut 2006/446/EG av den 12 april 2006 om ett förfarande enligt artikel 81 EG (ärende COMP/B-1/38.348 – Repsol CPP) (sammandrag publicerat i EUT L 176, s. 104).
- (²) Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 [EG] och 82 [EG] (EGT L 1, 2003, s. 1).
- (³) Kommissionens förordning (EEG) nr 1984/83 av den 22 juni 1983 om tillämpning av fördragets artikel 85.3 på grupper av exklusiva inköpsavtal (EGT L 173, s. 5 – EE 08/02, s. 114; svensk specialutgåva, område 17, volym 1, s. 52).
- (⁴) Kommissionens förordning (EG) nr 2790/1999 av den 22 december 1999 om tillämpningen av artikel 81.3 i fördraget på grupper av vertikala avtal och samordnade förfaranden (EGT L 336, s. 21).

Talan väckt den 28 januari 2009 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Portugal

(Mål C-37/09)

(2009/C 82/31)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J.-B. Laignelot, S. Pardo Quintillán och P. Guerra e Andrade)

Svarande: Republiken Portugal

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Portugal har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 4 och 8 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/12/EG av den 5 april 2006 om avfall, genom vilket direktiv 75/442/EEG om avfall kodifieras, och enligt artiklarna 3 och 5 i direktiv 80/68/EEG om skydd för grundvatten mot förorening genom vissa farliga ämnen, genom att inte vidta de åtgärder som krävs för att se till att avfall som deponerats i stenbrotten i Limas, Linos och Barreiras, vilka är belägna i området (freguesia) Lourosa, återvinns eller bortskaffas utan fara för människors hälsa och utan att skada miljön, och särskilt utan risker för vatten och jord, och för att nämnda avfall ska omhändertas av en privat eller offentlig insamlare eller av ett företag som har getts i uppdrag att återvinna eller bortskaffa avfallet, och genom att inte vidta de åtgärder som krävs för att begränsa tillförseln

av de ämnen som anges i förteckning 2 i bilagan till direktiv 80/68/EEG till grundvattnet, så att föroreningen av grundvattnet genom dessa ämnen undviks, och

- förplikta Republiken Portugal att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

På 1980-talet började sopor och avfall av diverse ursprung deponeras i nedlagda stenbrott, utan någon som helst kontroll från myndigheternas sida. Detta fortgick fram till februari 2004. Platserna spärrades av först i juni 2004.

Vattenprover togs på olika platser i området där de gamla stenbrotten är belägna. Analysen av dessa visade på oroande nivåer av kemiska föroreningar. Grundvattnet i området är förorenat.

De portugisiska myndigheterna underlät, under många år, att vidta de åtgärder som krävs för att förhindra att icke identifierade innehavare av avfall dumpar och överger avfall i de nedlagda stenbrotten. De företog inga kontroller med avseende på dumpningen av avfallet eller dess bortskaffande.

De portugisiska myndigheterna vidtog inte heller de åtgärder som krävdes för att förhindra att giftiga och skadliga ämnen trängde ned i grundvattnet. De underlät att genomföra en undersökning innan avfallet deponerades, trots att deponeringen kunde medföra att skadliga ämnen indirekt släpptes ut i grundvattnet. De kontrollerade inte heller dumpningen av avfallet på ytan.

Överklagande ingett den 29 januari 2009 av Ralf Schröder av den dom som förstainstansrätten (sjunde avdelningen) meddelade den 19 november 2008 i mål T-187/06, Ralf Schröder mot Gemenskapens växtsortsmyndighet

(Mål C-38/09 P)

(2009/C 82/32)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Ralf Schröder (ombud: T. Leidereiter och W.-A. Schmidt, Rechtsanwälte)

Övrig part i målet: Gemenskapens växtsortsmyndighet (CPVO)

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den dom som förstainstansrätten (sjunde avdelningen) meddelade den 18 november 2008 i mål T-187/06,

- bifalla sökandens i första instans yrkande om att överklagandenämndens vid växtsortsmyndigheten beslut av den 2 maj 2006 (ärende A 003/2004) skulle ogiltigförklaras,

alternativt

- återförvisa målet till förstainstansrätten för ny prövning,
- förplikta växtsortsmyndigheten att ersätta samtliga rättegångskostnader med avseende på förevarande förfarande, förfarandet vid förstainstansrätten och förfarandet vid överklagandenämnden.

Grunder och huvudargument

Förevarande överklagande avser förstainstansrättens dom genom vilken sökandens i första instans talan mot det beslut som fattats av växtsortsmyndighetens överklagandenämnd den 2 maj 2006 avseende en ansökan om gemenskapens växtförädlarrätt avseende växtsorten SUMCOL 01 ogillades. Genom den överklagade domen fastställdes överklagandenämndens beslut, enligt vilket den sökta växtsorten SUMCOL 01 inte tydligt kunde skiljas från en referenssort som var allmänt känd.

Klaganden gör till stöd för sitt första yrkande gällande en rad förfarandefel. Förstainstansrätten drog slutsatser vid prövningen av överklagandenämndens beslut, vilka omedelbart framstår som oriktiga mot bakgrund av handlingarna i målet. Därutöver har den gjort en felaktig bedömning av faktiska och rättsliga omständigheter, ställt alltför höga krav på det som klaganden framställt, fattat motstridiga beslut och åsidosatt klagandens rätt att yttra sig. Förstainstansrätten underlät att beakta och tillbakavisade stora delar av klagandens yrkanden och den bevisning som denne förebringat med hänvisning till att yrkandena var alltför allmänt hållna. Förstainstansrätten förbisåg även att det i vissa delar var omöjligt för klaganden att vara mera konkret. Härigenom åsidosattes klagandens rätt att yttra sig samt principerna avseende bevisbörda och bevisupptagning. Härutöver utökade förstainstansrätten föremålet för tvisten på ett otillåtet sätt, genom att grunden för den överklagade domen varken omnämns av växtsortsmyndigheten eller dess överklagandenämnd.

Klaganden gör till stöd för sitt andra yrkande gällande att förstainstansrätten åsidosatt gemenskapsrätten, genom att den vid tolkningen av artikel 7.2 i rådets förordning (EG) nr 2100/94 av den 27 juli 1994 om gemenskapens växtförädlarrätt lade en skriftlig beskrivning av en växtsort i vetenskaplig litteratur till grund för bedömningen att den var allmänt känd. Vidare gör klaganden gällande åsidosättande av artikel 62 i ovan nämnda förordning och artikel 60 i kommissionens förordning (EG) nr 1239/95 av den 31 maj 1995 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för rådets förordning nr 2100/94 i fråga om förfaranden inför Gemenskapens växtsortsmyndighet.

Talan väckt den 2 februari 2009 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien

(Mål C-47/09)

(2009/C 82/33)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: F. Clotuche-Duvieusart och D. Nardi)

Svarande: Republiken Italien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 3 i direktiv 2000/36/EG ⁽¹⁾ jämförd med artikel 2.1 a i direktiv 2000/13/EG ⁽²⁾, samt artikel 3.5 i direktiv 2000/36 genom att föreskriva att det ska vara möjligt att lägga till adjektivet "puro" (ren) eller orden "cioccolato puro" (ren choklad) i försäljningsnamnet för chokladvaror som inte innehåller annat vegetabiliskt fett än kakaosmör.
- förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Märkningen, och särskilt försäljningsnamnet för chokladvaror är föremål för fullständig harmonisering inom gemenskapen, genom bestämmelserna i direktiv 2000/13 om märkning och i direktiv 2000/36 om chokladvaror för att konsumenten ska garanteras korrekt information. I direktiv 2000/36 föreskrivs att varor som innehåller upp till 5 procent av vissa vegetabiliska fetter kan behålla försäljningsnamnet men att de ska märkas med uttrycket "innehåller förutom kakaosmör även annat vegetabiliskt fett", i fet stil.

Enligt den italienska lagstiftning som är föremål för talan medges att uttrycket "puro" läggs till försäljningsnamnet enbart för de varor som endast innehåller kakaosmör som fett, och därigenom ändras och riskeras de definitioner som är harmoniserade på gemenskapsnivå. Mot bakgrund av att uttrycket "puro" på italienska betyder oförfalskad, oförstörd och därför äkta kan konsumenterna ledas att tro att sådana varor som trots att de uppfyller kraven i direktivet och de krav som föreskrivs vad avser försäljningsnamnet, men som innehåller andra vegetabiliska fetter än kakaosmör, inte är rena och därför förfälskade, förstörda och därmed inte äkta, av det enda skälet att de innehåller vegetabiliska fetter av en sort och i en mängd som medges enligt lagstiftningen utan att försäljningsnamnet behöver ändras.

Ordet "puro" utgör dessutom en beskrivning av kvaliteten, som när den används i försäljningsnamnet är underkastad vissa kriterier. I artikel 3.5 i direktiv 2000/36 föreskrivs särskilt att uppgifter avseende kvalitetskriterier kan användas under

föresättning att varorna innehåller en viss minsta mängd kakaotorrsubstans som är högre än den mängd som föreskrivs vid användning av namn som inte innehåller dessa kvalitetsuppgifter. I den italienska lagstiftningen krävs endast att varan innehåller kakaosmör som vegetabiliskt fett för att uttrycket "puro" ska få användas, utan att det är nödvändigt att varan innehåller den högre minimimängden av kakaotorrsubstans. Detta utgör ett direkt åsidosättande av artikel 3.5 i direktivet och en omständighet som kan vilseleda konsumenten.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/36/EG av den 23 juni 2000 om kakao- och chokladvaror avsedda som livsmedel (EGT L 197, s. 19).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG av den 20 mars 2000 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om märkning och presentation av livsmedel samt om reklam för livsmedel (EGT L 109, s. 29).

Överklagande ingett den 2 februari 2009 av Lego Juris A/S av den dom som förstainstansrätten (åttonde avdelningen) meddelade den 12 november 2008 i mål T-270/06, Lego Juris A/S mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) – Mega Brands, Inc.

(Mål C-48/09 P)

(2009/C 82/34)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Lego Juris A/S (ombud: V. von Bomhard, Rechtsanwältin samt T. Dolde och A. Renck, Rechtsanwälte)

Övriga parter i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller), Megabrand, Inc.

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva förstainstansrättens dom, eftersom den står i strid med artikel 7.1 e ii i förordning nr 40/94 ⁽¹⁾.

Grunder och huvudargument

Sökanden gör gällande att den överklagade domen står i strid med artikel 7.1 e ii i varumärkesförordningen. Sökanden hävdar att förstainstansrätten

- a) tolkade artikel 7.1 e ii i förordning nr 40/94 på ett sådant sätt att alla former som fyller en funktion undantas från

varumärkesskydd, oberoende av om villkoren i artikel 7.1 e ii i förordning nr 40/94, såsom de har definierats av domstolen i domen i målet Philips mot Remington ⁽²⁾, är uppfyllda,

- b) tillämpade felaktiga kriterier vid identifieringen av ett tredimensionellt varumärkes väsentliga särdrag, och
- c) bedömde funktionaliteten på ett felaktigt sätt, eftersom den inte begränsade sin analys till det ifrågavarande varumärkets väsentliga särdrag samt eftersom den inte definierade lämpliga kriterier för att fastställa huruvida en forms särdrag är funktionella och, i synnerhet, inte beaktade några potentiella alternativa utföranden.

⁽¹⁾ EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3.

⁽²⁾ Dom av den 18 juni 2002 i mål C-299/99, Philips (REG 2002, s. I-5475).

Talan väckt den 4 februari 2009 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Irland

(Mål C-50/09)

(2009/C 82/35)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: P. Oliver, C. Clyne och J.-B. Laignelot)

Svarande: Republiken Irland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Irland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 85/337/EEG ⁽¹⁾ av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt
- genom att inte införliva artikel 3 i direktivet,
- genom att inte säkerställa att kraven i artiklarna 2, 3 och 4 i direktivet uppfylls till fullo i de fall då både de irländska planmyndigheterna och miljöskyddsmyndigheten har behörighet att fatta beslut angående ett projekt,
- genom att utesluta rivningsarbeten från tillämpningen av den lagstiftning genom viken direktivet införlivas, och
- förplikta Republiken Irland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Underlåtenhet att införliva artikel 3 i direktivet

Kommissionen gör gällande att avsnitt 173 i 2000 års plan- och byggförordningar, enligt vilken planmyndigheterna ska beakta ett intyg om miljöpåverkan och upplysningar som lämnats av de rådfrågade, avser skyldigheten enligt artikel 8 i direktivet att beakta de uppgifter som inhämtats enligt artiklarna 5, 6 och 7 i direktivet. Enligt kommissionen motsvarar avsnitt 173 inte den mer vidsträckta skyldigheten enligt artikel 3 i direktivet att säkerställa att alla de faktorer som anges i denna artikel identifieras, beskrivs och bedöms i bedömningen av miljöpåverkan.

När det gäller artiklarna 94, 108 och 111 samt bilaga 6 till 2000 års plan- och byggförordningar anför kommissionen följande. I artikel 94 och i artikel 2 b i bilaga 6 föreskrivs vilka upplysningar en bedömning av miljöpåverkan ska innehålla. Denna hänvisning avser de upplysningar som exploatören ska lämna enligt artikel 5 i direktivet och ska därmed särskiljas från bedömningen av miljöpåverkan, vilken följer av det generella bedömningsförfarandet. Enligt artiklarna 108 och 111 ska planmyndigheterna överväga huruvida en bedömning av miljöpåverkan är tillräcklig. Kommissionen anser att dessa bestämmelser hänför sig till artikel 5 i direktivet och att de inte kan ersätta ett införlivande av artikel 3 i direktivet. De upplysningar som exploatören ska lämna utgör endast en del av en bedömning av miljöpåverkan och bestämmelser som avser sådana upplysningar kan inte ersätta skyldigheten enligt artikel 3.

Underlåtenhet att ställa krav om ändamålsenlig samordning mellan myndigheter

Kommissionen har i princip inga invändningar mot beslutsfattande i flera steg eller att beslutsfattandet för ett och samma projekt uppdelas mellan olika beslutsfattare. Kommissionen intresserar sig emellertid för det sätt på vilket de olika beslutsfattarnas skyldigheter fastställs. Enligt kommissionen finns i den irländska lagstiftningen ingen skyldighet för beslutsfattare att på ett effektivt sätt samordna sitt arbete med övriga beslutsfattare. Lagstiftningen står därmed i strid med artiklarna 2, 3 och 4 i direktivet.

Underlåtenhet att tillämpa direktivet på rivningsarbeten

Kommissionen anser att en bedömning av miljöpåverkan ska företas för rivningsarbeten då de övriga villkor som föreskrivs i direktivet är uppfyllda. Irland avsåg att genom 2000 års plan- och byggförordningar (bilaga 2, del 1, klass 50) undanta nästan alla rivningsarbeten. Kommissionen gör gällande att detta klart står i strid med direktivet.

(¹) EGT L 175, s. 40; svensk specialutgåva, område 15, volym 6, s. 226.

Överklagande ingett den 3 februari 2009 av Barbara Becker av den dom som förstainstansrätten (första avdelningen) meddelade den 2 december 2008 i mål T-212/07, Harman International Industries, Inc. mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

(Mål C-51/09 P)

(2009/C 82/36)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Barbara Becker (ombud: P. Baronikians och A. Hofstetter, Rechtsanwälte)

Övriga parter i målet: Harman International Industries, Inc. och Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva punkt 1 i förstainstansrättens dom av den 2 december 2008 i mål T-212/07 om ogiltigförklaring av första överklagandenämndens beslut av den 7 mars 2007 (ärende R-502/2006-1),
- upphäva punkt 3 i förstainstansrättens dom av den 2 december 2008, och
- förplikta motparten att ersätta klagandens rättegångskostnader i hela förfarandet.

Grunder och huvudargument

Klaganden gör gällande att förstainstansrätten gjorde en felaktig bedömning när den fann att det förelåg likheter mellan det av klaganden sökta varumärket "Barbara Becker" och motpartens varumärke "BECKER". Förstainstansrätten tillämpade därmed artikel 8.1 b i förordning nr 40/94 på ett felaktigt sätt när den konstaterade att det fanns risk för förväxling.

Överklagande ingett den 6 februari 2009 av Republiken Grekland av den dom som förstainstansrätten meddelade den 11 december 2008 i mål T-339/06, Republiken Grekland mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-54/09 P)

(2009/C 82/37)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Klagande: Republiken Grekland (ombud: I. Chalkias och M. Tassopoulou)

Övrig part i målet: Europeiska gemenskapernas kommission

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- förklara att förevarande överklagande kan prövas i sak,
- upphäva förstainstansrättens dom,
- bifalla samtliga yrkanden som framställts i talan, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Republiken Grekland gör gällande 1) att förstainstansrätten gjort en felaktig tolkning av artiklarna 16.1, 16.2 och 17 av förordning nr 1227/2000 genom att förklara att den tidsfrist som föreskrivs i nämnda artikel 16.1 är tvingande, trots att den i själva verket bara är vägledande, såsom framgår av tolkningen av artiklarna 16.2 och 17 i förordningen, 2) att förstainstansrätten gjort en felaktig tolkning av artikel 10 i fördraget och av allmänna rättsprinciper, då kommissionen åsidosatte principerna om lojalt samarbete, god förvaltningssed och likabehandling när den medgav att de kände till de ändrade uppgifterna 23 dagar innan den fattade det omtvistade beslutet utan att beakta detta och godtog uppgifter som andra medlemsstater inte ingett i tid samtidigt som den inte gjort detsamma beträffande Republiken Grekland, och 3) att domskälen i förstainstansrättens dom är inkonsekvent, med tanke på att bedömningen att tidsfristen är tvingande är oförenlig med den godtagna faktiska omständigheten att kommissionen medgett att det ingetts uppgifter efter att fristen hade löpt ut.

Överklagande ingett den 16 februari 2009 av Georgios Karatzoglou av den dom som förstainstansrätten meddelade den 2 december 2008 i mål T-471/04, Georgios Karatzoglou mot Europeiska byrån för återuppbyggnad

(Mål C-68/09 P)

(2009/C 82/38)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Georgios Karatzoglou (ombud: S.A. Pappas, dikigoros)

Övrig part i målet: Europeiska byrån för återuppbyggnad

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den överklagade domen,
- ogiltigförklara det angripna beslutet av tillsättningsmyndigheten, och
- förplikta svaranden av att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden hävdar att förstainstansrätten, genom att finna att uppsägning av tillfälligt anställda inte kräver ett motiverat beslut, har åsidosatt domstolens rättspraxis från senare tid liksom artikel 253 EG, som innehåller ett allmänt krav på att beslut ska vara motiverade.

Klaganden hävdar också att förstainstansrätten gjorde fel som förklarade att han inte hade lagt fram bevis som kunde styrka maktmissbruk. Han bestrider även förstainstansrättens slutsats att principen om god förvaltningssed inte åsidosatts.

Överklagande ingett den 14 februari 2009 av Makhteshim-Agan Holding BV, Makhteshim-Agan Italia Srl, Magan Italia Srl av det beslut som förstainstansrätten (sjätte avdelningen) meddelade den 26 november 2008 i mål T-393/06, Makhteshim-Agan Holding BV, m.fl. mot kommissionen

(Mål C-69/09 P)

(2009/C 82/39)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Makhteshim-Agan Holding BV, Makhteshim-Agan Italia Srl, Magan Italia Srl (ombud: K. Van Maldegem, C. Mereu, advocaten)

Övrig part i målet: Europeiska gemenskapernas kommission

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen efter den muntliga förhandlingen ska

- upphäva förstainstansrättens dom i mål T-393/06 och förklara att sökandenas talan om ogiltigförklaring kan prövas i sak,
- ogiltigförklara det angripna beslutet, eller

- återförvisa målet till förstainstansrätten för prövning av sökandenas talan om ogiltigförklaring, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna (inklusive rättegångskostnaderna vid förstainstansrätten).

Grunder och huvudargument

Sökandena har gjort gällande att förstainstansrätten gjorde en felaktig rättstillämpning genom att avvisa sökandenas talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut, som ingick i en skrivelse av den 12 oktober 2006, om att inte föreslå att det verk samma ämnet azinfosmetyl ska föras in i bilaga I till rådets direktiv 91/414/EEG ⁽¹⁾ av den 15 juli 1991 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden (nedan kallat det angripna beslutet).

Sökandena har särskilt hävdad att förstainstansrätten gjorde en felaktig rättstillämpning genom att avvisa sökandenas talan med motiveringen att den inte kunde prövas i sak. Förstainstansrätten fann felaktigt att det angripna beslutet inte var en rättsakt mot vilken talan kan väckas enligt artikel 230 i EG-fördraget.

⁽¹⁾ EGT L 230, s. 1; svensk specialutgåva, område 13, volym 20, s. 236.

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN

Förstainstansrättens dom av den 12 februari 2009 – Lee/DE mot harmoniseringsbyrån – Cooperativa italiana di ristorazione (PIAZZA del SOLE)

(Mål T-265/06) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av figurmärket PIAZZA del SOLE — De äldre nationella och internationella ordmärkena PIAZZA och PIAZZA D'ORO — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling föreligger inte — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94 — Kännetecknen liknar inte varandra)

(2009/C 82/40)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Sara Lee/DE NV (Utrecht, Nederländerna) (ombud: advokaten C. Hollier-Larousse)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: A. Folliard-Monguiral)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid förstainstansrätten: Cooperativa italiana di ristorazione Soc. coop. rl (Reggio d'Émilie, Italien) (ombud: advokaten D. Caneva)

Saken

Talan mot det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns andra överklagandenämnd den 5 juli 2006 (ärende R 235/2005-2) angående ett invändningsförfarande mellan Sara Lee/DE NV och Cooperativa italiana di ristorazione Soc. coop. rl.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Sara Lee/DE NV ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 294, 2.12.2006.

Förstainstansrättens dom av den 20 februari 2009 – kommissionen mot Bertollette m.fl.

(Förenade målen T-359/07 P – T-361/07 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Personalmål — Kontraktsanställda vid OIB — Tidigare anställda enligt belgisk rätt — Ändring av tillämpliga anställningsvillkor — Kommissionens beslut om fastställande av lön — Likabehandling)

(2009/C 82/41)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: D. Martin och L. Lozano Palacios)

Övriga parter i målet: Marli Bertollette (Woluwe-Saint-Lambert, Belgien) och de åtta övriga kontraktsanställda vid Europeiska gemenskapernas kommission som anges i bilagan till domen, Sabrina Abarca Montiel (Wauthier-Braine, Belgien) och de 19 övriga kontraktsanställda vid Europeiska gemenskapernas kommission som anges i bilagan till domen, Béatrice Ider (Halle, Belgien), Marie-Claire Desorbay (Meise, Belgien), och Lino Noschese (Braine-le-Château, Belgien) (ombud: advokaten L. Vogel)

Saken

Tre överklaganden av de domar som meddelats av Europeiska unionens personaldomstol (andra avdelningen) den 5 juli 2007 i mål F-26/06, Bertollette m.fl. mot kommissionen (REGP 2007, s. I-A-000 och s. II-000), i mål F-24/06, Abarca Montiel m.fl. mot kommissionen (REGP 2007, I-A-000 och s. II-000), och F-25/06, Ider m.fl. mot kommissionen (REGP 2007, I-A 000 och s. II-000), och yrkanden om upphävande av nämnda domar

Domslut

- 1) De domar som meddelats av Europeiska unionens personaldomstol (andra avdelningen) den 5 juli 2007 i mål F 26/06, Bertollette m. fl. mot kommissionen (REGP 2007, s. I A 000 och s. II 000), i mål F 24/06, Abarca Montiel m.fl. mot kommissionen (REGP 2007, s. I A 000 och s. II 000), och F 25/06, Ider m.fl. mot kommissionen (REGP 2007, s. I A 000 och s. II 000), upphävs.
- 2) Talan som väckts av sökandena i första instans, Marli Bertollette och de åtta övriga kontraktsanställda vid kommissionen som anges i bilagan till domen, Sabrina Abarca Montiel och de 19 övriga kontraktsanställda vid kommissionen som anges i bilagan till domen, Béatrice Ider, Marie Claire Desorbay, och Lino Noschese, ogillas

3) Sökandena i första instans och kommissionen ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 283, 24.11.2007.

Förstainstansrättens beslut av den 13 februari 2009 – Vitro Corporativo mot harmoniseringsbyrån

(Mål T-229/07) (¹)

(Gemenskapsvarumärke — Invändning — Återkallelse av invändningen — Anledning saknas att döma i saken)

(2009/C 82/42)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Vitro Corporativo, SA de CE (Nuevo Leon, Mexiko) (ombud: advokaten J. Botella Reina)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: P. López Fernández de Corres)

Motpart vid överklagandenämnden: Vallon GmbH (Horb, Tyskland)

Saken

Talan mot det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd den 7 november 2006 (ärende R 1363/2005-1) om ett invändningsförfarande mellan Vitro Corporativo, SA de CE och Vallon GmbH.

Domslut

- 1) Det finns inte längre anledning att döma i målet.
- 2) Sökanden ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 199, 25.8.2007.

Förstainstansrättens beslut av den 10 februari 2009 – Okalux mot harmoniseringsbyrån – Ondex (ONDACELL)

(Mål T-126/08) (¹)

(Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Underlåtelse att betala invändningsavgiften — Beslut som fastställer att någon invändning inte har framställts — Uppenbart att talan helt saknar rättslig grund)

(2009/C 82/43)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Okalux GmbH (Marktheidenfeld, Tyskland) (ombud: advokaten M. Beckensträter)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: G. Schneider)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid förstainstansrätten: Ondex SAS (Chevigny-Saint-Sauveur, Frankrike)

Saken

Talan väckt mot det beslut som meddelades av fjärde överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån den 22 januari 2008 (ärende R 1384/2007-4) angående ett invändningsförfarande mellan Okalux GmbH och Ondex SAS

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Okalux GmbH ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 116, 9.5.2008.

Beslut meddelat av förstainstansrättens ordförande den 23 januari 2009 – Pannon Hőerőmű mot kommissionen

(Mål T-352/08 R)

(Interimistiskt förfarande — Statligt stöd — Kommissionens beslut enligt vilket det statliga stöd som Ungern beviljat vissa elektricitetsproducenter i form av inköpsavtal av elektricitets förklarar oförenligt med den gemensamma marknaden — Begäran om uppskov med verkställigheten — Avsaknad av brådska — Intresseavvägning)

(2009/C 82/44)

Rättegångsspråk: ungerska

Parter

Sökande: Pannon Hőerőmű Energiatermelő, Kereskedelmi és Szolgáltató Zrt. (Pécs, Ungern) (ombud: advokaterna M. Kohlrusz, P. Simon och G. Ormai)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: C. Giolito och K. Talabér-Ritz)

Saken

Begäran om uppskov med verkställigheten av artikel 2 i kommissionens beslut K (2008) 2223 slutlig, av den 4 juni 2008, avseende statligt stöd som Republiken Ungern har beviljat genom inköpsavtal av elektricitet.

Avgörande

- 1) Ansökan om interimistiska åtgärder avslås.
- 2) Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.

Beslut meddelat av förstainstansrättens ordförande den 23 januari 2009 – Unity OSG FZE mot rådet och EUPOL Afghanistan

(Mål T-511/08 R) ⁽¹⁾

(Interimistiskt förfarande — Offentlig upphandling — Förkastande av anbud — Begäran om uppskov med verkställigheten — Förlorad möjlighet — Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte)

(2009/C 82/45)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Unity OSG FZE (Sharjah, Förenade Arabemiraten) (ombud: C. Bryant och J. McEwen, solicitors)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: G. Marhic och A. Vitro), och Europeiska unionens polisuppdrag i Afghanistan (EUPOL Afghanistan) (Kabul, Afghanistan)

Saken

Begäran om uppskov med verkställigheten av det beslut som fattats av EUPOL Afghanistan, inom ramen för ett anbuds förfarande, om att förkasta sökandens anbud och tilldela kontraktet om tillhandahållande av tjänster avseende bevakning och personskydd i Afghanistan till en annan anbudsgivare.

Avgörande

- 1) Ansökan om interimistiska åtgärder avslås.
- 2) Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.

⁽¹⁾ EGT C 32, 7.2.2009.

Talan väckt den 3 oktober 2008 – CISAC mot kommissionen

(Mål T-442/08)

(2009/C 82/46)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: International Confederation of Societies of Authors and Composers (CISAC) (Neuilly-sur-Seine, Frankrike) (ombud: advokaterna J.-F. Bellis och K. Van Hove)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara artikel 3 i kommissionens beslut av den 16 juli 2008 om ett förfarande enligt artikel 81 EG och artikel 53 EES (Ärende COMP/C2/38.698 – CISAC), och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden yrkar, med stöd av artikel 230 EG, ogiltigförklaring av artikel 3 i kommissionens beslut av den 16 juli 2008 (ärende COMP/C2/38.698 – CISAC), i vilket kommissionen slog fast att 24 av CISAC:s EES-baserade medlemsbolag i strid med artikel 81 EG och artikel 53 EES medverkar i ett samordnat förfarande genom att "samordna de territoriella avgränsningar i de ömsesidiga representationsfullmakterna på ett sätt som begränsar en licens till varje upphovsrättsorganisations nationella territorium".

Sökanden hävdar att överträdelsen enligt beslutet är begränsad till tre särskilda former av nyttjande av framföranderättigheter (Internet, satellitsändning och kabelsändning), medan de ömsesidiga representationsavtalen i allmänhet omfattar alla former av nyttjande av framföranderättigheter.

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande två huvudsakliga grunder.

- (i) Sökanden gör gällande att kommissionen gjorde en oriktig bedömning och åsidosatte artiklarna 81 EG och 253 EG genom att besluta att de parallella territoriella avgränsningarna i de ömsesidiga representationsavtal som ingåtts av CISAC:s medlemmar inom EES utgör ett samordnat förfarande. Enligt sökanden är förekomsten av en klausul avseende territoriell avgränsning i alla ömsesidiga representationsavtal som ingås av dess medlemmar inte resultatet av ett samordnat förfarande i syfte att begränsa konkurrensen, utan snarare av att alla medlemsbolag anser det vara i deras medlemmars intresse att införa en sådan klausul i sina ömsesidiga representationsavtal.
- (ii) I andra hand gör sökanden gällande att om det skulle föreligga ett samordnat förfarande avseende territoriella avgränsningar så finns det två skäl till att detta inte är konkurrensbegränsande i den mening som avses i artikel 81 EG. För det första är det påstådda samordnade förfarandet avseende territoriella avgränsningar inte olagligt, eftersom det är fråga om en typ av konkurrens som inte är skyddsvärd. För det andra innebär det påstådda samordnade förfarandet, även om det skulle anses vara konkurrensbegränsande, inte något åsidosättande av artikel 81.1 EG, eftersom det är nödvändigt och proportionellt i förhållande till det legitima syftet.

Talan väckt den 29 december 2008 – Evropaïki Dynamiki mot kommissionen

(Mål T-591/08)

(2009/C 82/47)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Evropaïki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Aten, Grekland) (ombud: advokaterna N. Korogiannakis och P. Katsimani)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara Eurostats beslut att välja sökanden, som ingett ett anbud till svar på en öppen anbudsinfordran avseende "Statistical Information Technologies", del 2 "SDMX development" och del 3 "SDMX support", som andra avtalspart i kaskadssystemet (EUT S 2008 120-159017), vilket meddelades sökanden i två separata skrivelser av den 17 oktober 2008 och samtliga härmed sammanhörande beslut som Eurostat fattat inklusive beslutet att tilldela den utvalde anbudsgivaren kontraktet,
- förplikta Eurostat att ersätta sökandens skada med anledning av det ifrågasatt anbudsförfarandet med beloppet 4 326 000 EUR,
- förplikta Eurostat att ersätta sökandens rättegångskostnad och andra kostnader i samband med ansökan även om denna ansökan avvisas.

Grunder och huvudargument

Sökanden har med stöd av artikel 230 EG väckt talan om ogiltigförklaring av Eurostats beslut att välja sökandens anbud i det öppna anbudsförfarandet för "Statistical Information Technologies", del 2 "SDMX development" och del 3 "SDMX support" i andra hand i kaskadssystemet (EUT S 2008 120-159017), vilket meddelades sökanden i två separata skrivelser av den 17 oktober 2008, samt talan om ersättning för skada i enlighet med artikel 235 EG.

Sökanden har hävdat att Eurostat gjorde flera uppenbart oriktiga bedömningar och att den upphandlande myndigheten därvid åsidosatte grundläggande regler och principer avseende anbudsförfaranden. Sökanden har hävdat att bedömningen av dennes anbud var felaktig, att Eurostat inte angav någon motivering, underlät att besvara sökandens detaljerade administrativa överklagande med yttranden och inte meddelade sökanden resultaten av sin interna prövning.

Sökanden har vidare hävdat att anbudsgivarna behandlades på ett godtyckligt sätt, att en av deltagarna i det konsortium som tilldelades kontraktet inte uppfyllde uteslutningskriterierna och att artiklarna 93.1 och 94 i budgetförordningen åsidosattes. För det fall domstolen skulle finna att svaranden har åsidosatt budgetförordningen eller principerna om insyn och likabehandling – med hänsyn till att domstolen sannolikt kommer att pröva tillämpningen efter det att kontraktet har genomförts fullständigt – har sökanden vidare yrkat ersättning med 4 326 000 EUR från Eurostat, vilket motsvarar sökandens uppskattade bruttointäkt av anbudsförfarandet, delarna 2 och 3, om sökanden skulle ha tilldelats kontraktet.

Talan väckt den 6 januari 2009 – Dredging International och Onderneming Jan de Nul mot Emsa**(Mål T-8/09)**

(2009/C 82/48)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Dredging International NV (Zwijndrecht, Belgien) och Onderneming Jan de Nul NV (Hofstade-Aalst, Belgien) (ombud: advokaten R. Martens)

Svarande: Europeiska sjösäkerhetsbyrån (Emsa)

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara Emsas beslut att inte anta det anbud som lämnats av sökandenas Joint Venture Oil Combat (JVOC) och tilldela den utvalda anbudsgivaren kontraktet,
- ogiltigförklara det kontrakt som tecknats mellan Emsa och den utvalda anbudsgivaren till följd av upphandlingsförfarandet EMSA/NEG/3/2008,
- förplikta svaranden att utge skadestånd som ersättning för den skada som JVOC har lidit till följd av det angripna beslutet, vilken preliminärt uppskattas till 725 000 EUR, jämte dröjsmålsränta från och med den dag ansökan i förevarande mål ingavs, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna, inbegripet de kostnader som JVOC haft för juridisk rådgivning.

Grunder och huvudargument

Sökandena yrkar ogiltigförklaring av svarandes beslut att inte anta det anbud som de lämnade in till följd av anbudsinfördan EMSA/NEG/3/2008 (del 2: Nordsjön) angående tjänstekontrakt för oljesaneringsfartyg i beredskap ⁽¹⁾ och att tilldela den utvalda anbudsgivaren kontraktet. Sökanden yrkar även skadestånd för den skada de påstår sig ha lidit i samband med anbudsförfarandet.

Sökandena anför fyra grunder till stöd för sin talan.

För det första anser de att svaranden har åsidosatt artikel 135.2 i förordningen ⁽²⁾, artikel 253 EG och de grundläggande villkoren vid offentlig upphandling i form av motiveringsskyldighet och iakttagande av rätten till försvar. Sökandena gör vidare gällande att svaranden underlät att skjuta upp undertecknandet av kontraktet med den utvalda anbudsgivaren tills efter det förfarande under vilket sökandena hade att tillhandahålla relevanta uppgifter, och att svaranden därmed åsidosatte

artikel 105.2 i budgetförordningen ⁽³⁾ och artikel 158a.1 i kommissionens förordning nr 2342/2002 ⁽⁴⁾.

För det andra gör sökandena gällande att svaranden gjorde uppenbart oriktiga bedömningar när den utvärderade den utvalda anbudsgivarens anbud, och därigenom åsidosatte principerna om likabehandling och icke-diskriminering enligt artikel 89 i budgetförordningen.

För det tredje hävdar sökandena att svaranden gjorde flera uppenbart oriktiga bedömningar när den beslutade att inte anta sökandenas anbud med motiveringen att detta inte uppfyllde kraven i artikel 12.2 i anbudsspecifikationerna utan att därvid närmare överväga sökandenas argument. Sökandena anser att svaranden härmed i strid med artikel 89.1 i budgetförordningen åsidosatte proportionalitetsprincipen samt principerna om likabehandling och icke-diskriminering.

För det fjärde gör sökandena gällande att den tolkning som svaranden gjort av artikel 12.2 i anbudsspecifikationerna innebär att budgettaket är uppenbart orimligt och inte tillåter några anbud som uppfyller kraven.

⁽¹⁾ EGT 2008/S 48-065631.

⁽²⁾ Förordningen om Europeiska sjösäkerhetsbyrån antagen den 9 december 2003 om genomförandebestämmelser för budgetförordningen av den 9 december 2003, vilken är tillämplig på Europeiska sjösäkerhetsbyråns budget antagen av styrelsen den 3 juli 2003.

⁽³⁾ Rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget (EGT L 248, s. 1).

⁽⁴⁾ Kommissionens förordning (EG, Euratom) nr 2342/2002 av den 23 december 2002 om genomförandebestämmelser för rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget (EGT L 357, s. 1).

Talan väckt den 9 januari 2009 – Evropaïki Dynamiki mot kommissionen**(Mål T-17/09)**

(2009/C 82/49)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Evropaïki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Aten, Grekland) (ombud: advokaten N. Korogiannakis)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara det beslut som fattats av kommissionen att förkasta ett anbud som avgetts av sökanden i anbudsförfarande VT/2008/019 EMPL EESSI för IT-tjänster och IT-produkter i samband med EESSI-projektet (Electronic Exchange of Social Security Information) ⁽¹⁾ vilket meddelades sökanden genom skrivelse av den 30 oktober 2008, samt alla ytterliga beslut i samband med anbudsförfarandet, inbegripet tilldelningsbeslutet,
- förplikta kommissionen att utge skadestånd för den skada som sökanden orsakats med anledning av det aktuella anbudsförfarandet, med ett belopp om 883 703,5 euro,
- förplikta kommissionen att ersätta sökandens rättegångskostnader i samband med ansökan, även om talan ogillas.

Grunder och huvudargument

Sökanden yrkar i förevarande fall att det beslut som fattats av kommissionen att förkasta ett anbud som avgetts av sökanden i anbudsförfarande VT/2008/019 EMPL EESSI för IT-tjänster och IT-produkter i samband med EESSI-projektet (Electronic Exchange of Social Security Information) samt att tilldela kontraktet till den vinnande anbudsgivaren ska ogiltigförklaras. Sökanden begär även skadestånd för påstådd skada med anledning av anbudsförfarandet.

Sökanden gör till stöd för sina yrkanden gällande fyra grunder.

Sökanden gör för det första gällande att den vinnande anbudsgivaren fått en förmånlig behandling av kommissionen i samband med ett antal andra kontrakt och att denne getts en förmånlig behandling i detta anbudsförfarande. Sökanden gör vidare gällande att den systematiskt diskriminerades av svaranden i nämnda sammanhang.

Sökanden gör för det andra gällande att kommissionen åsidosatte artiklarna 93 och 94 i budgetförordningen ⁽²⁾ och artiklarna 133 a och 134 i genomförandebestämmelserna samt artikel 45 i direktiv 2004/18/EG ⁽³⁾ genom att underlåta att beakta bestämmelserna om urvalskriterierna i förfrågningsunderlaget.

Sökanden gör för det tredje gällande att svaranden i flera fall gjort sig skyldig till uppenbart oriktig bedömning genom utvärderingskommitténs utvärdering av sökandens anbud.

Sökanden gör för det fjärde gällande att svaranden grundade sin bedömning av sökandens anbud på allmänna och godtyckliga överväganden, och vidare att svaranden inte motiverat sitt beslut och i detta sammanhang gjort sig skyldig till flera fall av uppenbart oriktig bedömning.

⁽¹⁾ EUT 2008/S 111148231.

⁽²⁾ Rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget (EGT L 248, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggentreprenader, varor och tjänster (EUT L 134, s. 114).

Talan väckt den 19 januari 2009 – Stella Kunststofftechnik mot harmoniseringsbyrån – Stella Pack (Stella)

(Mål T-27/09)

(2009/C 82/50)

Ansökan är avfattad på tyska

Parter

Sökande: Stella Kunststofftechnik (Eltville, Tyskland) (ombud: advokaten M. Beckensträter)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller).

Motpart vid överklagandenämnden: Stella Pack Sp. z o. o. (Lubartow, Republiken Polen)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara det beslut som fjärde överklagandenämnden fattade den 13 november 2008, vilket meddelades den 19 november 2008, och fastställa att ansökan om upphävande av den 22 december 2006 skulle ha avvisats,
- i andra hand, med ogiltigförklaring av beslutet av den 13 november 2008 samt av annulleringsenhetens beslut av den 27 februari 2008, inhibera beslutet avseende ansökan om upphävande av den 22 december 2006 till dess att invändningsförfarandet avseende invändning nr B 863177 vunnit laga kraft, och
- förplikta Stella Pack SP. z o. o. att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive kostnaderna vid harmoniseringsbyrån, däri inbegripet kostnaderna för Stella Kunststofftechnik GmbH.

Grunder och huvudargument

Registrerat gemenskapsvarumärke som är föremål för ansökan om upphävande: Ordmärket "Stella" för varor i klasserna 6, 8, 16, 20 och 21 (gemenskapsvarumärke nr 15 479).

Innehavare av gemenskapsvarumärket: Sökanden.

Part som ansökt om upphävande av gemenskapsvarumärket: Stella Pack Sp. z o. o.

Annulleringsenhetens beslut: Upphävande av det berörda varumärket för vissa varor i klasserna 6, 8, 16 och 20.

Överklagandenämndens beslut: Överklagandet avslås.

Grunder: De förutsättningar för sakprövning som stadgas i förordning (EG) nr 40/94 ⁽¹⁾ och förordning (EG) nr 2868/95 ⁽²⁾ och som ska beaktas ex officio vid ett förfarande avseende upphävande har inte beaktats.

- ⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärke (EGT L 11, 1994, s. 1).
⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 2868/95 av den 13 december 1995 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 40/94 om gemenskapsvarumärke (EGT L 303, 1995, s. 1).

Talan väckt den 21 januari 2009 – Park mot harmoniseringsbyrån – Bae (PINE TREE)

(Mål T-28/09)

(2009/C 82/51)

Ansökan är avfattad på tyska

Parter

Sökande: Mo-Hwa Park (Hillscheid, Tyskland) (ombud: advokaten P. Lee)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån)

Motpart vid överklagandenämnden: Chong-Yun Bae (Berlin, Tyskland)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns fjärde överklagandenämnd den 13 november 2008 (ärende R 1882/2007-4), och
- förplikta motparten vid överklagandenämnden att ersätta rättegångskostnaderna samt även kostnaderna för överklagandeförfarandet.

Grunder och huvudargument

Registrerat gemenskapsvarumärke som är föremål för ansökan om upphävande: Figurmärket PINE TREE för varor i klass 28 (gemenskapsvarumärke 318 857)

Innehavare av gemenskapsvarumärket: Chun-Yun Bae

Part som ansökt om upphävande av gemenskapsvarumärket: Sökanden

Annulleringsenhetens beslut: Det aktuella gemenskapsvarumärket upphävs

Överklagandenämndens beslut: Det överklagade beslutet upphävs och ansökan om upphävande av det aktuella varumärket avslås

Grunder: Överklagandet kan inte tas upp till sakprövning och det aktuella gemenskapsvarumärket har inte varit föremål för verkligt bruk enligt artiklarna 15 och 50.1 i förordning nr 40/94 ⁽¹⁾ på så sätt att rätten därtill inte upphört

- ⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3).

Talan väckt den 21 januari 2009 – Engelhorn mot harmoniseringsbyrån – The Outdoor Group (peerstorm)

(Mål T-30/09)

(2009/C 82/52)

Ansökan är avfattad på tyska

Parter

Sökande: Engelhorn KGaA (Mannheim, Tyskland) (ombud: W. Göpfert)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: The Outdoor Group Limited (Northampton, Förenade kungariket)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara beslut R-167/2008-5 som fattats av femte överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (harmoniseringsbyrån) den 28 oktober 2008,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Sökanden

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket "peerstorm" för varor och tjänster i klass 25 (registrering nr 4 115 382)

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: The Outdoor Group Limited

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering: Ordmärket "PETER STORM" för varor i klass 25 (registrering nr 833 566) och det engelska varumärket "PETER STORM" för varor i klass 18

Invändningsenhetens beslut: Avslag på invändningen

Överklagandenämndens beslut: Upphävande av invändningsenhetens beslut och avslag på registreringsansökan

Grunder: Åsidosättande av dels artikel 8.1 b i förordning nr 40/94 ⁽¹⁾, eftersom det inte finns någon risk för förväxling mellan de motstående varumärkena, dels regel 22 i förordning (EG) nr 2868/95 ⁽²⁾, eftersom det inte har visats att ett sådant användande som ligger till grund för rätten till ett varumärke och som åberopats till stöd för invändningen föreligger i tillräcklig omfattning.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3).

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 2868/95 av den 13 december 1995 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 40/94 om gemenskapsvarumärke (EGT L 303, s. 1).

Talan väckt den 26 januari 2009 – Republiken Portugal mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål T-33/09)

(2009/C 82/53)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: Republiken Portugal (ombud: L. Inez Fernandes och J. A. de Oliveira)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- i första hand ogiltigförklara beslut K(2008) 7419 av den 25 november 2008, i vilket kommissionen ålade Republiken Portugal att betala det löpande vite som medlemsstaten förelades genom domstolens dom i mål C-70/06, med verkan från och med den 10 januari 2008,
- i andra hand ogiltigförklara ovannämnda beslut vad gäller dess verkningar efter den 29 januari 2008,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna i deras helhet eller, för det fall domstolen endast nedsätter vitesbeloppet, förordna att vardera parten ska bära sin rättegångskostnad.

Grunder och huvudargument

Sökanden yrkar att det angripna beslutet ska ogiltigförklaras i enlighet med artikel 230 EG på grund av att kommissionen har åsidosatt EG-fördraget eller rättsregler om tillämpning av detta.

Kommissionen har åsidosatt EG-fördraget eller rättsregler om tillämpning av detta genom att kräva att sökanden betalar det dagliga vite som den förelades av domstolen i mål C-70/06, vad gäller perioden den 10 januari 2008–17 juli 2008, trots att sökanden då redan hade fullgjort sin skyldighet att införliva direktiv 89/665 ⁽¹⁾.

Domstolen meddelade den 10 januari 2008 dom i mål C-70/06, i vilken sökanden ålades att betala vite för varje dag som löper utan att de åtgärder vidtas som krävs för att följa domen av den 14 oktober 2004 i mål C-275/03, kommissionen mot Portugal. Dessa åtgärder bestod i att upphäva förordning nr 48051 av den 21 november 1967, enligt vilken det krävs att uppsåt eller oaktsamhet har visats för att skadestånd skall medges till personer som lidit skada genom åsidosättande av de gemenskapsrättsliga bestämmelserna om offentlig upphandling eller de nationella bestämmelserna om genomförande av dessa. När domstolen meddelade nämnda dom hade Republiken Portugal emellertid redan antagit lag nr 67/2007, som upphäver den nämnda förordningen och inför nya bestämmelser om statens och andra offentliga rättssubjekts utomobligatoriska skadeståndsansvar, och offentliggjort denna lag i *Diário da República*, 1:a serien, nr 251, den 31 december 2007. Lagen trädde i kraft trettio dagar efter offentliggörandet, dvs. den 30 januari 2008.

Sökanden upplyste domstolen om denna omständighet den 4 januari 2008, varvid den begärde att en kopia av nämnda lag skulle tas in i akten i mål C-70/06. Med hänsyn till att rättegången var långt framskriden kunde domstolen emellertid inte beakta denna omständighet när den meddelade sin dom den 10 januari 2008.

Sökanden anser därför att den är skyldig att betala det löpande vitet endast för perioden fram till den 9 januari 2008 eller, i värsta fall, fram till den 29 januari 2008, med hänsyn till att lag nr 67/2007 inte trädde i kraft samma dag som den offentliggjordes. Kommissionens krav saknar således helt grund såvitt gäller tiden därefter.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 89/665/EEG av den 21 december 1989 om samordning av lagar och andra författningar för prövning av offentlig upphandling av varor och bygg- och anläggningsarbeten (EGT L 395, s. 33; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 48).

Talan väckt den 23 januari 2009 – dm-drogerie markt GmbH + Co. KG mot harmoniseringsbyrån – Distribuciones Mylar (dm)

(Mål T-36/09)

(2009/C 82/54)

Ansökan är avfattad på engelska

Parter

Sökande: dm-drogerie markt GmbH + Co. KG (Karlsruhe, Tyskland) (ombud: advokaterna O. Bludovsky och C. Mellein)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån)

Motpart vid överklagandenämnden: Distribuciones Mylar, SA (Gelves, Spanien)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd beslut av den 30 oktober 2008 i ärende R 228/2008-1 och ändra beslutet genom att avslå invändningen,
- i andra hand ogiltigförklara harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd beslut av den 30 oktober 2008 i ärende R 228/2008-1 och återförvisa ärendet till harmoniseringsbyrån, eller
- ogiltigförklara harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd beslut av den 30 oktober 2008 i ärende R 228/2008-1, och
- förplikta motparten vid överklagandenämnden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Sökanden

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket dm för varor i klasserna 1, 3–6, 8–11, 14, 16, 18, 20–22, 24–32 och 34 samt för tjänster i klass 40

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Motparten vid överklagandenämnden

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering: Den spanska varumärkesregistreringen nr 2 561 742 av figurmärket DM för varor och tjänster i klasserna 9 och 39

Invändningsenhetens beslut: Delvist bifall till invändningen

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Överträdelse av artiklarna 57 och 59 i förordning nr 40/94, eftersom överklagandenämnden felaktigt bedömde att svarandens skrivelse av den 8 juni 2007 inte innebar att fristen för överklagande sköts upp. Överträdelse av artikel 8.1 b i förordning nr 40/94, eftersom överklagandenämnden felaktigt fann att risk för förväxling förelåg mellan de ifrågavarande varumärkena på grund av att dessa avsåg varor av liknande slag. Åsidosättande av regel 17.2 och 17.4 i förordning nr 2868/95 (¹), eftersom överklagandenämnden underlät att slå fast att motparten vid överklagandenämnden inte hade uppgett de huvudsakliga skälen till invändningen.

(¹) Kommissionens förordning (EG) nr 2868/95 av den 13 december 1995 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 40/94 om gemenskapsvarumärke (EGT L 303, 1995, s. 1).

Talan väckt den 26 januari 2009 – Advance Magazine Publishers mot harmoniseringsbyrån – Selecciones Americanas (VOUGE CAFÉ)

(Mål T-40/09)

(2009/C 82/55)

Ansökan är avfattad på engelska

Parter

Sökande: Advance Magazine Publishers, Inc. (New York, Förenta staterna) (ombud: T. Alkin, barrister)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Selecciones Americanas, SA (Sitges (Barcelona), Spanien)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara det beslut som fattats av fjärde överklagandenämnden vid byrån för harmonisering inom den inre marknaden (harmoniseringsbyrån) den 19 november 2008 i ärende R 280/2008-4 i den del det rör den invändning som grundar sig på de spanska registreringsansökningarna nr 255 186 och 2 529 728,
- ändra det beslut som fattats av fjärde överklagandenämnden vid byrån för harmonisering inom den inre marknaden (harmoniseringsbyrån) den 19 november 2008 i ärende R 280/2008-4 på så sätt att invändningsförfarandet vilande-förklaras i väntan på att invändningen mot det sökta gemenskapsvarumärket i ansökan nr 3 064 219 har prövats, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Sökanden

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket "VOUGE CAFÉ" för varor och tjänster i klasserna 21, 25 och 43

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Motparten i överklagandenämnden

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering: Den spanska varumärkesregistreringen nr 255 186 av figurmärket "Vogue Juan Fort, S.A. – Badalona" för varor i klass 25, den spanska varumärkesregistreringen nr 2 529 728 av figurmärket "VOUGE studio" för varor i klass 25, ansökan nr 3 064 219 om registrering som gemenskapsvarumärke av figurmärket "VOUGE" för varor och tjänster i klasserna 25, 35 och 39.

Invändningsenhetens beslut: Bifall på invändningen med avseende på varor i klass 25

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Åsidosättande av artikel 43.2 i rådets förordning nr 40/94 och/eller regel 22.3 i kommissionens förordning nr 2868/95 ⁽¹⁾ då överklagandenämnden felaktigt bedömde att den dokumentation som motparten i överklagandenämnden hade gett in bevisade användning av den spanska varumärkesregistreringen nr 255 186, åsidosättande av artikel 8.1 b i rådets förordning nr 40/94 då överklagandenämnden felaktigt slog fast att det förelåg risk för förväxling mellan det sökta gemenskapsvarumärket och den spanska varumärkesregistreringen nr 2 529 728, åsidosättande av regel 20.7 i kommissionens förordning nr 2868/95 då överklagandenämnden inte angav några relevanta skäl för att inte bevilja begäran om vilandeförklaring av förfarandet i avvaktan på prövningen av gemenskapsansökan nr 3 064 219.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 2868/95 av den december 1995 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 40/94 om gemenskapsvarumärke (EGT L 303, s. 1).

Talan väckt den 27 januari 2009 – Hipp & Co mot harmoniseringsbyrån – Nestlé (Bebio)

(Mål T-41/09)

(2009/C 82/56)

Ansökan är avfattad på engelska

Parter

Sökande: Hipp & Co (Sachseln, Schweiz) (ombud: A. Bognár och M. Kinkeldey, lawyers)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Société des Produits Nestlé S.A. (Vevey, Schweiz)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara det beslut som fattats av andra överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 25 november 2008 i ärende R 1790/2007-2, och
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Sökanden

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket Bebio för varor i klasserna 5, 29, 30 och 32

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Motparten vid överklagandenämnden

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering: Den internationella registreringen som varumärke (nr 187 436) av ordmärket BEBA för varor i klasserna 5, 29 och 30, och gemenskapsregistreringen som varumärke (nr 3 043 387) av ordmärket BEBA för varor i klasserna 5, 29 och 30

Invändningsenhetens beslut: Delvis bifall till invändningen

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 b i rådets förordning nr 40/94 då överklagandenämnden felaktigt har gjort bedömningen att det föreligger risk för förväxling mellan de berörda varumärkena

Talan väckt den 9 februari 2009 – Kommissionen mot Antiche Terre

(Mål T-51/09)

(2009/C 82/57)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: advokaten A. Dal Ferro och V. Joris)

Svarande: Antiche Terre scarl Società Agricola Cooperativa (Arezzo, Italien)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- förplikta svaranden att återbetala ett belopp på 479 332,40 euro, plus ränta med en räntesats i enlighet med artikel 5.4.3 i de allmänna villkoren i avtalet (ECB:s räntesats plus 2 procent) från den dag då beloppen mottogs (från den 4 december 1997 vad avser ett belopp på 461 979,00 euro och från den 18 december 1997 vad avser ett belopp på 17 353,40 euro) till den 1 april 2003, plus ränta med samma räntesats från den 4 januari 2004 till dess att hela beloppet erlagts, med avdrag för ett belopp på 461 979 euro som krävdes den 25 januari 2005,

— i andra hand förplikta svaranden att återbetala ett belopp på 479 332,40 euro, plus ränta med en räntesats i enlighet med italiensk lagstiftning från den 4 januari 2004 till dess att hela beloppet erlagts, med avdrag för ett belopp på 461 979 euro som krävdes den 25 januari 2005,

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen väcker förevarande talan, i enlighet med artikel 238 EG, i syfte att Antiche Terre scarl Società Agricola Cooperativa med begränsat ansvar (nedan kallat Antiche Terre eller svaranden) ska återbetala de belopp som den mottagit inom ramen för programmet THERMIE, för inrättandet av en anläggning för produktion av elenergi (10MWe) genom en innovativ process för förbränning av biomassa. Sökanden ingick det avtal som härvid är av betydelse (nr BM/188/96) med svaranden, i dess egenskap av samordnare, och med två andra företag, ett med säte i Finland och det andra med säte i Spanien.

Det uppstod stora förseningar i ett flertal avseenden i inledningsskedet av Antiche Terres verksamhet. Svaranden ansökte om och beviljades anstånd med slutförandet av arbetena. Svaranden föreslog dessutom en grundläggande förändring av anläggningen som innefattade att idén med den innovativa processen för förbränning av biomassa övergavs. Detta medförde en betydande minskning av energiproduktionen jämfört med vad som ursprungligen angetts.

Kommissionen kunde inte godta en sådan radikal förändring av planen som inte skulle ha kunnat finansieras inom ramen för programmet THERMIE.

Kommissionen såg sig således, med beaktande av att svaranden inte hade inrättat anläggningen i enlighet med vad som angetts i den ursprungliga planen, tvingad att häva avtal nr BM/188/96. Den preciserade härvid dessutom att den omständigheten att den ursprungliga planen inte genomfördes innebar att hela eller delar av det belopp som utbetalats till svaranden skulle återkrävas.

Kommissionen krävde följaktligen vid ett flertal tillfällen att Antiche Terre skulle återbetala det belopp som redan utbetalats och som uppgick till 479 332,40 euro, utan att erhålla något. Efter verkställigheten av garantin, och efter ytterligare krav på att beloppet skulle återbetalas, väcker kommissionen således talan vid förstainstansrätten.

Talan väckt den 11 februari 2009 – Nycomed Danmark mot EMEA

(Mål T-52/09)

(2009/C 82/58)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Nycomed Danmark ApS (Roskilde, Danmark) (ombud: advokaterna C. Schoonderbeek och H. Speyart van Woerden)

Svarande: Europeiska läkemedelsmyndigheten

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara det angripna beslutet, och
- förplikta EMEA att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden yrkar, med stöd av artikel 230 EG och artikel 73a i förordning (EG) nr 726/2004 ⁽¹⁾ i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1901/2006 ⁽²⁾, ogiltigförklaring av beslut EMEA-000194-IP101-07 som fattats av Europeiska läkemedelsmyndighetens (nedan kallad EMEA) den 28 november 2008 och varigenom sökandens ansökan om undantag för ett enskilt läkemedel enligt artikel 11.1 b i nämnda förordning avslogs.

Sökanden ansökte om ett sådant undantag för ett ekokardiografiskt kontrastmedel för att diagnostisera kardiovaskulär sjukdom hos vuxna, vilket skulle marknadsföras under namnet Imagify. EMEA avslog i det angripna beslutet sökandens ansökan om undantag av det skälet att läkemedlet inte är avsett för kardiovaskulär sjukdom eller kardiovaskulärt tillstånd utan för myokardisk perfusion, vilket även kan drabba barn.

Sökanden hävdar att det angripna beslutet är olagligt eftersom det grundas på en felaktig tolkning och tillämpning av begreppet ”den sjukdom eller det tillstånd för vilket ... läkemedlet ... är avsett”, i den mening som avses i artikel 11.1 b i förordning (EG) nr 1901/2006. Enligt sökanden består denna felaktighet i att den terapeutiska indikationen som omfattas av den föreliggande ansökan om godkännande för försäljning inom gemenskapen inte beaktas och att myokardisk perfusion inte är en sjukdom eller ett tillstånd, utan ett tecken på flera olika sjukdomar.

Sökanden gör vidare gällande att det angripna beslutet är olagligt, eftersom EMEA härigenom försöker missbruka sin behörighet enligt artiklarna 11.1 b och 25 i förordning (EG) nr 1901/2006 i syfte att nå ett mål som inte ligger till grund för dessa bestämmelser, nämligen skyldigheten att föreslå ett pediatrikt prövningsprogram för indikationer som inte omfattas av den föreliggande ansökan om godkännande för försäljning inom gemenskapen.

- (¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 726/2004 av den 31 mars 2004 om inrättande av gemenskapsförfaranden för godkännande av och tillsyn över humanläkemedel och veterinärmedicinska läkemedel samt om inrättande av en europeisk läkemedelsmyndighet (EUT L 136, s. 1).
- (²) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1901/2006 av den 12 december 2006 om läkemedel för pediatrik användning och om ändring av förordning (EEG) nr 1768/92, direktiv 2001/20/EG, direktiv 2001/83/EG och förordning (EG) nr 726/2004 (EGT L 378, s. 1).

Italan väckt den 11 februari 2009 – Schemaventotto mot kommissionen

(Mål T-58/09)

(2009/C 82/59)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Schemaventotto SpA (Milano, Italien) (ombud: advokaterna M. Siragusa, G. Scassellati Sforzolini, G. C. Rizza och M. Piergiovanni)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara de beslut som ingår i en skrivelse av den 13 augusti 2008 C(2008) 4494 som kommissionsledamoten Kroes tillställde italienska myndigheter för Europeiska kommissionens räkning avseende ett förfarande enligt artikel 21 i förordningen om kontroll av företagskoncentrationer (ärende COMP/M.4388 – Abertis/Autostrade) och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Förevarande talan riktas mot det beslut som ingår i en skrivelse från kommissionsledamoten Kroes av den 13 augusti 2008 vari svaranden informerade de italienska myndigheterna om sin avsikt att inte fortsätta handläggningen av ärende COMP/M.4388 – Abertis/Autostrade enligt artikel 21 i rådets förordning (EG) nr 139/2004 av den 20 januari 2004 om kontroll av

företagskoncentrationer (nedan kallad förordningen). Kommissionen godkänner nämligen de normgivande bestämmelser som antagits avseende förfarandet för att godkänna en "överlåtelse" av koncessioner att driva motorvägar (regler från år 2007 och dekret från år 2008). I den ovannämnda skrivelsen påpekar kommissionen emellertid att dess godkännande gäller under förutsättning att de italienska bestämmelser som reglerar förfarandet för att godkänna "överlåtelser" av koncessionerna att driva motorvägar är förenliga med bestämmelserna om den inre marknaden.

Till stöd för sina yrkanden gör sökanden gällande att artikel 21 i förordningen om kontroll av företagskoncentrationer har åsidosatts och anför härvid följande:

— Kommissionen kan inte under några omständigheter åberopa ändringar som skett av relevanta tillämpliga bestämmelser efter den 31 januari 2007 då den inledande bedömningen gjordes. Då kommissionens granskningsbefogenheter enligt artikel 21.4 i förordningen har nära samband med dess bedömning av en viss bestämd koncentration med gemenskapsdimension, vilken de omtvistade nationella bestämmelserna sammanhänger med, kan därefter gjorda ändringar i bestämmelserna inte få några verkningar för de italienska myndigheternas tidigare agerande vilket ledde till att parterna i december 2006 beslutade att inte fullfölja den aktuella koncentrationen, tre månader efter att koncentrationen godkändes enligt artikel 6.1 b i förordningen.

— Sökanden klandrar vidare kommissionen för maktmissbruk då kommissionen enligt sökanden valt en olämplig rättslig grund med hänsyn till innehållet i beslutet att inte vidta några åtgärder mot de omtvistade italienska bestämmelserna. Sökanden gör i detta avseende gällande att kommissionen har antagit ett beslut med stöd av artikel 21 i förordningen som inte omfattas av denna bestämmelse, genom att fastställa att de ändringar som under mellantiden gjorts av de tillämpliga bestämmelserna innebär att de farhågor som framfördes vid den preliminära bedömningen av den 31 januari 2007 inte kan aktualiseras i framtiden. Kommissionen har nämligen använt sin befogenhet enligt artikel 21 för att slå fast att allmänna bestämmelser som en medlemsstat antagit är förenliga med gemenskapsrätten och därmed helt bortsett från den specifika företagskoncentration som de av Italien antagna bestämmelserna syftar till att hindra.

— Genom att slå fast att de italienska bestämmelserna, i ändrad lydelse, är förenliga med gemenskapsrätten har kommissionen inte beaktat den senare osäkerhet som uppstått om rättsläget i Italien till följd av de ovannämnda italienska bestämmelserna, vilka inte alls bidragit till att skapa en gynnsam omgivning för eventuella framtida företagskoncentrationer som är av godo för marknaden för motorvägskoncessioner i Italien. Även de föreskrifter som den italienska administrationen antagit under åren 2007 och 2008 får under alla omständigheter anses strida mot artikel 21 i den mån den innebär mer långtgående skyldigheter vid en "överlåtelse" av en motorvägskoncession än dem som annars skulle åligga de berörda parterna.

**Förstainstansrättens beslut av den 6 februari 2009 – Air
One mot Kommissionen****(Mål T-344/02) ⁽¹⁾**

(2009/C 82/60)

Rättegångsspråk: italienska

Ordföranden på femte avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EGT C 31, 8.2.2003.

**Förstainstansrättens beslut av den 29 januari 2009 – EMSA
mot Republiken Portugal****(Mål T-4/08) ⁽¹⁾**

(2009/C 82/61)

Rättegångsspråk: portugisiska

Ordföranden på fjärde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EGT C 183, 19.7.2008.

EUROPEISKA UNIONENS PERSONALDOMSTOL

Personaldomstolens (första avdelningen) dom av den 17 februari 2009 – Liotti mot kommissionen(Mål F-38/08) ⁽¹⁾**(Personalmål — Tjänstemän — Bedömning — Karriärutvecklingsrapport — Bedömningsförfarandet för år 2006 — Rapporteringsrutiner som kan tillämpas av betygsättarna)**

(2009/C 82/62)

Rättegångsspråk: franska

Parter**Sökande:** Amerigo Liotti (Senningerberg, Luxemburg) (ombud: advokaten F. Frabetti)**Svarande:** Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: B. Eggers och K. Herrmann)**Saken**

Ogiltigförklaring av sökandens karriärutvecklingsrapport för år 2006.

Domslut

- 1) Amerigo Liottis karriärutvecklingsrapport för perioden mellan den 1 januari och den 31 december 2006 ogiltigförklaras.
- 2) Europeiska gemenskapernas kommission ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 158, 21.6.2008, s. 26.**Personaldomstolens dom av den 17 februari 2009 – Stols mot rådet**(Mål F-51/08) ⁽¹⁾**(Personalmål — Tjänstemän — Befordran — Befordringsförfarandet 2007 — Jämförelse av kvalifikationerna — Uppenbart oriktig bedömning)**

(2009/C 82/63)

Rättegångsspråk: franska

Parter**Sökande:** Willem Stols (Halsteren, Nederländerna) (ombud: advokaterna S. Rodrigues et C. Bernard-Glanz)**Svarande:** Europeiska unionens råd (ombud: M. Bauer et M. Balta)**Saken**

Ogiltigförklaring av tillsättningsmyndighetens beslut att inte föra upp sökanden på förteckningen över tjänstemän som befordrats till lönegrad AST 11 med anledning av befordringsförfarandet 2007.

Domslut

- 1) Besluten av den 16 juli 2007 och den 5 februari 2008 genom vilka Europeiska unionens råd beslutade att inte befordra Willem Stols till lönegrad AST 11 med anledning av befordringsförfarandet 2007 ogiltigförklaras.
- 2) Europeiska unionens råd ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 183, 19.7.2008, p. 34.**Personaldomstolens beslut (första avdelningen) av den 3 februari 2009 – Carvalhal Garcia mot rådet**(Mål F-40/08) ⁽¹⁾**(Personalmål — Tidigare tjänstemän — Lön — Utbildningstillägg — Avslag — Talan väckts för sent — Uppenbart att talan ska avvisas)**

(2009/C 82/64)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter**Sökande:** Carvalhal Garcia (Sines, Portugal) (ombud: advokaten Antas da Cunha)**Svarande:** Europeiska unionens råd (ombud: M. Bauer och J. Monteiro)**Saken**

Ogiltigförklaring av rådets beslut att dra in det utbildningstillägg som beviljats till förmån för sökandens dotter.

Avgörande

- 1) Talan avvisas, eftersom det är uppenbart att den inte kan prövas i sak.
- 2) Carvalhal Garcia ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 183, 19.7.2008, s. 33.

Talan väckt den 6 februari 2009 – Vicente Carbajosa m.fl. mot kommissionen**(Mål F-09/09)**

(2009/C 82/65)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Isabel Vicente Carbajosa (Bryssel, Belgien) m.fl. (ombud: advokaterna S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis och E. Marchal)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Saken och beskrivning av tvisten

Talan om ogiltigförklaring av beslutet att anta och publicera meddelandena om uttagningsprov EPSO/AD/116/08 och EPSO/AD/117/08 och besluten som hänför sig till rättningen av urvalsdelen och de skriftliga proven samt betygsättningen av de muntliga proven.

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut om publicering och fastställande av villkor för tillträde till och genomförande av uttagningsproven EPSO/AD/116/08 och EPSO/AD/117/08,
- ogiltigförklara de beslut som fattats av uttagningskommittéerna vid uttagningsproven EPSO/AD/116/08 och EPSO/AD/117/08 och som avser rättningen av urvalsdelen och de skriftliga proven samt betygsättningen av de muntliga proven,
- förplikta Europeiska gemenskapernas kommission att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 3 februari 2009 – Moschonaki mot Fondation européenne pour l'amélioration des conditions de vie et de travail**(Mål F-10/09)**

(2009/C 82/66)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Chrysanthé Moschonaki (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaten N. Lhoëst)

Svarande: Fondation européenne pour l'amélioration des conditions de vie et de travail

Saken och beskrivning av tvisten

Talan dels om ogiltigförklaring av beslutet att inte godta det klagomål om mobbning som sökanden hade riktat mot chefen för personfrågor, dels om skadestånd från svaranden

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara det beslut som chefen för Fondation fattade den 29 februari 2008 om att inte godta det klagomål om mobbning som sökanden hade riktat mot chefen för personfrågor,
- ogiltigförklara det uttryckliga beslutet från Fondation av den 24 oktober 2008 om att inte godta det klagomål som sökanden hade ingett den 27 juni 2008 med stöd av artikel 90.2,
- ålägga Fondation att till sökanden utge skadestånd som enligt en provisorisk uppskattning ska uppgå till 100 000 euro, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.